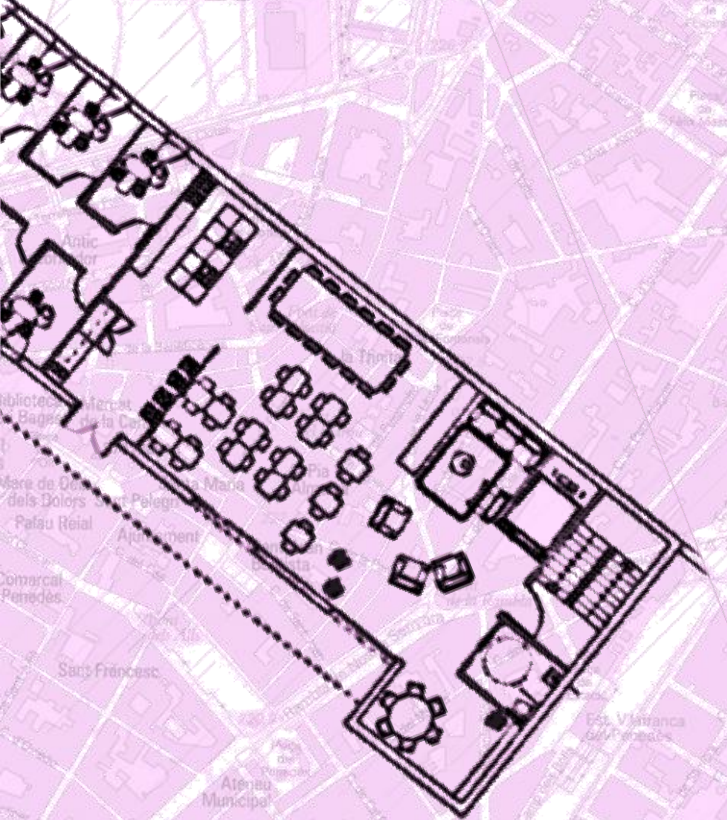

Ciutadella

**REFORMA I CREACIÓ D'UN CENTRE D'ACOLLIDA
PER A SUPERVIVENTS DE VIOLÈNCIA MASCLISTA**

VILAFRANCA
DEL PENEDES

PILARINA BAYÉS

BATXILLERAT TECNOLÒGIC

TUTORITZAT PER: SAHE I SAOR

INSTITUT

2021-2022

Mentre hi hagi dones que plorin, lluitaré.

Mentre hi hagi nens que passin gana i fred, lluitaré. [...]

Mentre al carrer hi hagi una noia que es vengui, lluitaré. [...]

Lluitaré, lluitaré i lluitaré.

William Booth

Ha arribat el moment de partir,
de puntetes, sense fer soroll.
No me'n porto res amb mi.
No he fet res aquí baix,
no he portat res a el món,
no he construït ni produït,
tampoc he engendrat.

La meva vida només ha estat una espurna breu i anònima
com tantes altres, oblidades per la Història.
Una flama minúscula i ridícula.
Però no importa. Soc aquí, íntegra,
en l'oració que els meus llavis respiren.

Vosaltres, les que vindreu darrere,
segiu lluitant,
segiu dansant,
i no us oblideu de donar.
Doneu el vostre temps,
doneu els vostres diners,
doneu el que posseïu,
i el que no tingueu.
Quan soni la vostra hora,
alçareu el vol cap a cels desconeguts
i us sentireu més lleugeres.
Perquè en veritat us dic:
el que no es doni s'haurà perdut.

Monja anònima del convent de les Filles de la Creu, segle XIX

ABSTRACT

To achieve a society exempt from violence against women, a radical change must occur. While this process is developing, projects such as Ciutad'ella are still necessary.

Ciutad'ella is a refuge for survivors of male violence. Based on a prior exhaustive study and the obtaining information from specialists, basis have been established to transform the old Civil Guard barracks in Vilafranca del Penedès and turn it into a haven. Ciutad'ella is the creation of an architectural project that gathers all the necessary conditions for all those women whom life has mistreated and society has turned its back, can heal their wounds and get back up.

To ensure the project's viability as much as possible, the reform has been designed in accordance with a call for financial aid of energy-efficient renovations.

Para conseguir una sociedad exenta de violencias machistas debe llevarse a cabo un cambio radical. Mientras se desarrolla este proceso aún son necesarios proyectos como Ciutad'ella.

Ciutad'ella es un refugio para supervivientes de violencia machista. A partir de un estudio previo exhaustivo y la obtención de información procedente de especialistas, se han establecido las bases para transformar el antiguo cuartel de la guardia civil de Vilafranca del Penedès y convertirlo en un remanso. Ciutad'ella es la creación de un proyecto arquitectónico que reúne todas las condiciones necesarias porque todas aquellas mujeres a las que la vida ha maltratado y la sociedad ha dado la espalda, puedan curarse las heridas y volver a levantarse.

Para garantizar al máximo la viabilidad del proyecto, la reforma se ha diseñado ciñéndose a una convocatoria de ayudas económicas para rehabilitaciones energéticamente eficientes.

CIUTAD'ELLA;

Reforma i creació d'un centre d'acollida per a supervivents de violència masclista

SUMARI

1. INTRODUCCIÓ	6
1.1 PRODUCTE I JUSTIFICACIÓ DE L'ELECCIÓ	6
1.2 PARTS DEL TREBALL I METODOLOGIA SEGUIDA.....	11
2. COS DEL TREBALL.....	13
2.1 PART TEÒRICA	13
2.1.1 Preprojecte	13
2.1.1.1 Elecció de l'edifici	13
2.1.1.2 Ciutat'ella.....	16
2.1.1.3 Reforma o enderroc?.....	17
2.1.2 Estudi de l'edifici	18
2.1.2.1 Orígens i història	20
2.1.2.2 Sol·licitud de plànols.....	22
2.1.3 Violència masclista	23
2.1.3.1 Evolució històrica.....	23
2.1.3.2 Definició dels conceptes.....	25
2.1.3.3 Tipus de violències masclistes	26
2.1.3.4 Estadística. Dades a Catalunya	28
2.1.4 Estudi econòmic i sostenibilitat	29
2.1.4.1 Finançament del projecte	29
2.1.4.2 Ajuts per a la rehabilitació energètica.....	30
2.2 PRESENTACIÓ CIUTAD'ELLA	42
2.2.1 Ubicació	44
2.2.2 Organització de l'equipament	44
2.2.2.1 Mesures per evitar la creació d'un gueto	50
2.2.2.2 Personal que hi treballa.....	52
2.3 PART TÈCNICA.....	53
2.3.1 Esbossos	53
2.3.2 Plànols.....	55
2.3.2.1 Procés	55
2.3.2.2 Resultat	62

3. CONCLUSIONS FINALS.....	70
3.1 AGRAÏMENTS	73
4. BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA	74
5. ANNEXOS.....	78
5.1 ENTREVISTA	78
5.2 TROBADA AMB SIAD.....	87

1 INTRODUCCIÓ

1.1 PRODUCTE I JUSTIFICACIÓ DE L'ELECCIÓ

Des que tinc ús de raó m'apassiona el món dels edificis: La idea de dissenyar-ne, crear-ne, distribuir-ne les parts i decorar-ne l'interior; o simplement observar la façana de qualsevol llar quan passejo. Em passava hores dibuixant cases que somiava en construir algun dia. Segurament per aquest motiu, des del primer moment que vaig saber que havia de realitzar el TREC, un treball ampli que comporta moltes hores de dedicació, treball i aprenentatge, ràpidament vaig pensar en el camp de l'arquitectura i el disseny.

No obstant això, no em vaig tancar portes i vaig investigar sobre innumbrables matèries diverses que poguessin interessar-me. Com era previsible, després de reflexionar-hi sempre acabaven agradant-me els relacionats amb l'arquitectura.

A banda d'això, tenia ganes de saber com era fer d'arquitecta o dissenyadora d'interiors. Volia treballar en això que crec que tant m'agradarà i d'aquesta manera fer-me una idea de manera ínfima però significant si és cert que també m'agradaria dedicar-m'hi la resta de la meva vida, i com a conseqüència, anar pensant els estudis posteriors al batxillerat.

Figures 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5, 1.6. Dibuixos de cases fets per mi durant la infantesa. Font: Arxiu propi.

És per això, que vaig decidir que el meu treball de recerca es basaria en la creació d'algun tipus d'edifici o monument.

A mesura que he anat creixent i forjant la meva personalitat, m'ha sorgit una inclinació interior molt forta, un deure i necessitat d'ajudar a la resta de persones; Lluitar contra les injustícies que ens envolten i tot tipus de desigualtats, i intentar millorar, per poc que sigui, les condicions dels qui ho necessiten. En conseqüència, a l'hora d'escollir què volia crear exactament, tenia molt clar que fes el treball que fes havia d'anar més enllà de dissenyar un edifici, havia de ser un edifici que servís, millorés les condicions de vida d'algú.

A partir d'aquest punt, la primera idea que vaig tenir i em va cridar l'atenció va ser dissenyar un camp de refugiats. Tot i així, em semblava un projecte poc original, ja que anteriorment havia vist un treball que consistia en això, per tant ja existia, i a més, notava que (i a causa de la pandèmia aquest sentiment s'agreujava) no podia desplaçar-me fins un camp de refugiats per observar les necessitats dels desplaçats, les característiques que un camp exigeix, etcètera.

D'aquesta manera vaig seguir pensant fins que, al llegir-me un llibre que em va remoure per dins, anomenat *Las Vencedoras* vaig acabar de cenyir la idea d'habilitar un edifici amb finalitat solidària. En aquell moment, havia pres la decisió del producte que crearia.

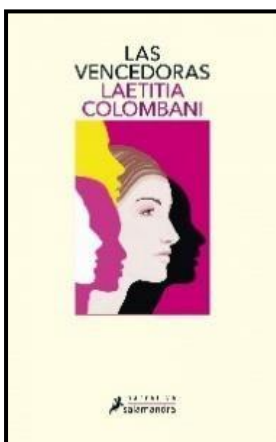

Figura 1.7. Portada del llibre Las Vencedoras escrit per Laetitia Colombani, publicat l'any 2020. Font: Penguinlibros.com

Vaig anar acotant el projecte i em faltava escollir cap a quin col·lectiu aniria dirigit l'equipament que crearia. La idea inicial que sempre havia tingut en ment era que anés adreçat a persones que ho necessitessin, en risc d'exclusió social o situació de precarietat.

Per saber quin col·lectiu desafavorit s'establiria a l'edifici que volia crear havia d'esbrinar les necessitats prominents de la zona on està situada la caserna: Vilafranca del Penedès. D'aquesta manera, vaig exposar la proposta del treball dirigint-me a les regidories corresponents de l'Ajuntament de Vilafranca (Regidories de Ciutadania, Serveis Socials, Habitatge, Urbanisme i Igualtat). També vaig contactar amb la Creu Roja vilafranquina i Càritas Vilafranca. A totes aquestes entitats, tan públiques com privades, els vaig sol·licitar qualsevol tipus d'estudi realitzat, dada o informació que se'm pogués transmetre per així cenyir el projecte.

Reforma i creació d'un centre d'acollida per a supervivents de violència masclista

From	Subject	Date
Jo, Miquel 2	Safata d'entrada Sol·licitud d'informació per al treball de recerca. - a Càritas de Vilafranca no tenim cap estu...	22 de març
Jo, Xavier 3	Safata d'entrada Sol·licitud d'informació per al treball de recerca - Chacon Missatge de Xavier Aymerich del d...	19 de març
Jo, 08700-Silvia 3	Safata d'entrada Sol·licitud d'informació pel treball de recerca - seguiré fent recerca. Atentament, Núria Chac...	18 de març
Servei d'Habitatge	Safata d'entrada RE: Sol·licitud d'informació per al treball de recerca - la part de rehabilitació d'edificis per pr...	18 de març
Jo, Servei 2	Safata d'entrada Sol·licitud d'informació per al treball de recerca - Igualtat Ajuntament de Vilafranca del Pene...	17 de març
Jo	Sol·licitud d'informació per al treball de recerca - cursant primer de batxillerat a l'Institut Milà i Fontanals d'a...	16 de març
Francesc, Jo 2	Safata d'entrada treball de recerca - Chacon Missatge de Senabre Via, Francesc Xavier del dia dl., 15 de març...	16 de març
Jo, Serveis 3	Sol·licitud d'informació pel treball de recerca - Chacon Missatge de Serveis Socials del dia dl., 15 de març 20...	16 de març
Jo, Servei, Ursina 5	Safata d'entrada Sol·licitud plànols - expedient de > construcció de la Caserna, tant a l'Arxiu Comarcal com a l...	5 de febr.
Jo, Serveis 2	Safata d'entrada Sol·licitud - Pel tema de plànols, nosaltres no en tenim hauríem de trucar al tel de l'Ajuntame...	5 de gen.

Figura 1.8. Mostra de correus electrònics enviats per esbrinar la informació que necessitava (gener-març 2021). Font: Captura del Gmail.

Per sorpresa meua, passaven els dies i les úniques respostes que obtenia eren derivacions entre regidories i entitats, però un ínfim anhel de col·laboració. Em va sorprendre la poca resposta que vaig rebre per part d'aquestes entitats que, teòricament, aposten i impulsen l'educació del municipi i em vaig quedar amb el dubte de si no hi ha estudis o dades al respecte, o si realment no volien ajudar-me.

Figura 1.9. Exemple dels correus electrònics enviats i respostes rebudes. Font: Gmail, Arxiu propi.

M'agradaria fer recerca sobre les dones que han patit aquesta violència i donar-les a conèixer als qui, afortunada- o desafortunadament-, com jo fa un temps, desconeixen l'existència d'aquestes brutals violències.

1.2 PARTS DEL TREBALL I METODOLOGIA SEGUIDA

El meu TREC consisteix en un projecte solidari que està format per un bloc de recerca i un altre de treball de camp, creació. Mescla una part tècnica i una de social bastant diferenciades i treballades de maneres diverses, però al mateix moment totalment relacionades i dependents.

En primer lloc, la part social consisteix en una recerca d'informació a través de la realització d'entrevistes i/o trobades amb persones expertes en el tema. Treballadores que dia a dia estan amb dones en risc d'exclusió social i coneixen de primera mà les seves necessitats, inquietuds i problemes. També consisteix en l'anàlisi d'estudis realitzats sobre la violència masclista publicats a L'Institut Català de les Dones¹, la investigació sobre les futures usuàries de l'equipament i en general l'aprenentatge del tema que treballa i hauré d'aplicar posteriorment al dissenyar l'edifici.

En aquest apartat també s'inclouen alguns aspectes híbrids o d'aprenentatge de contingut tècnic o arquitectònic que és teòric i no pràctic. En són exemples la recerca de la història i orígens de l'edifici escollit, les qüestions de sostenibilitat que es poden tenir en compte pel projecte, les ajudes econòmiques que les institucions poden fer per a finançar la reforma, les memòries de qualitats, característiques d'urbanització a tenir en compte al reformar l'edifici en concret i altres.

Per altra banda, el bloc tècnic avarca tota la creació del producte que es durà a terme, que, d'una manera simplificada i cronològica he esmentat en la següent enumeració:

¹ <https://dones.gencat.cat>

- Recerca d'edificis de Vilafranca: Quin seria apte i adequat per a reformar.
- Sol·licitud de plànols de l'actual Caserna de la Guàrdia Civil de Vilafranca.
- Per què reformar-lo en comptes de construir-lo de nou.
- Esbossos i disseny dels nous plànols de l'edifici.
- Sol·licitud de llicències estudiantils per a utilitzar programes (utilitzats en àmbit professional) de pagament que m'ajudin a crear el producte².
- Realització d'un curs d'*Autocad*³ per aprendre a fer-lo servir.
- Creació i digitalització dels plànols utilitzant *Autocad*.
- Aprendre a instal·lar i fer servir els programes de renderització.
- Realització de les animacions de l'edifici utilitzant aquests programes.

La metodologia que seguiré és la següent: Mitjançant els coneixements obtinguts a l'estudiar i investigar l'apartat social, dissenyar i crear el producte final a través de la tècnica. D'aquesta manera, la proposta de reforma complirà les característiques necessàries per a les usuàries, i consegüentment s'aconseguirà un equipament útil, pràctic i efectiu a l'hora de funcionar.

² Aquests programes han estat: Autocad i Enscape.

³ Curs realitzat online a través d'Edutin Academy (Curs gratuït d'una durada de 80 hores).

2 COS DEL TREBALL

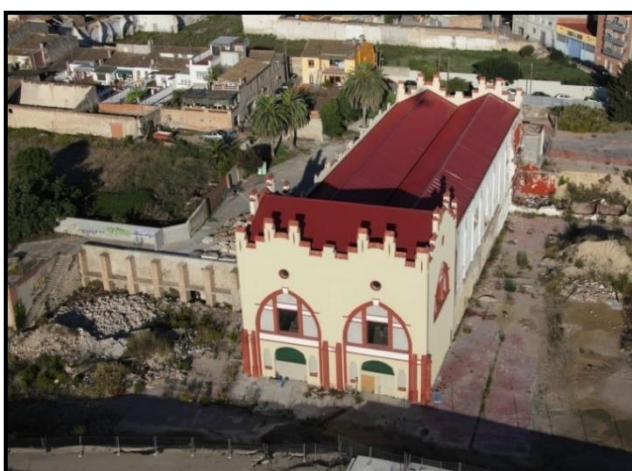
2.1 PART TEÒRICA

2.1.1 Preprojecte

2.1.1.1 Elecció de l'edifici

Vaig decidir reformar un edifici proper a la zona on visc per poder visitar-lo jo mateixa i a més, d'aquesta manera, dotar el Penedès d'aquest tipus d'equipament necessari. A l'hora d'escollir quin reformaria vaig explorar la llista de monuments de Vilafranca del Penedès en busca d'edificis abandonats i llegint les fitxes de cada casa de la vila anava descartant les propietats privades o edificis que sabia que ja se'ls dona un ús.

Un dels edificis que em va cridar l'atenció van ser els Magatzems noucentistes Jové, també anomenats Cal Berger.

Figures 2.1 i 2.2. L'edifici de Cal Berger o Magatzems Jové vist des de diferents posicions. Font: Barcelona Film Comission i wikipedia.org.

Aquests, van ser construïts l'any 1920. Vaig estar estudiant-los i plantejant-me reformar-los però alguns aspectes em van fer canviar d'opinió. En primer lloc, l'Ajuntament de Vilafranca els va rehabilitar i adequar i actualment s'hi emmagatzema material del Vinseum, el museu del vi, i hi tenen l'espai de restauració, per tant, no estan en desús. A més a més, aquest edifici ja compta amb projectes de millora i reforma molt desenvolupats, que es poden consultar per internet. D'aquesta manera, dissenyar-ne una remodelació no seria un projecte tan innovador, encara que seria més senzill de realitzar gràcies a la

informació que ha estat elaborada i recollida anteriorment per altres persones. Per altra banda, altres inconvenients que presentava l'edifici era que els carrers que envolten el sector es troben urbanitzats però queden sobtadament tallats just al límit del polígon de manera que a l'interior de l'àmbit no hi ha en realitat cap vial⁴ obert. Per tant, seria necessari completar els serveis a la part interior de l'àmbit i, també, la seva connexió amb les xarxes exteriors que l'envolten. També s'hauria de modificar el relleu de les naus ja que comprèn dues plataformes bastant horitzontals amb uns 5 metres de desnivell entre elles. Per últim, però no per això menys important, és un edifici centenari ja; com a conseqüència, segurament sortiria més a compte enderrocar-lo i construir-ne un de nou que reformar-lo.

Tot i que no sortia al recull d'edificis de la vila, des que vaig tenir la idea de realitzar aquest projecte, un em rondava pel cap quan pensava en la reforma. Es tracta de l'antiga Caserna de la Guàrdia Civil. Em vaig fixar en aquest edifici, que molts cops veia i sempre pensava que és molt gran i s'està perdent molt d'espai al no utilitzar-lo. A més, a simple vista, presentava algunes característiques que el feien útil per a crear el servei que volia; Estava format per diferents edificis que facilitarien la distribució de l'equipament, estava en desús, etcètera. De manera que, després de fer recerca sobre l'immoble i contrastar amb les altres opcions que em plantejava, vaig decidir que el meu projecte seria reformar l'antiga Caserna de la Guàrdia Civil de Vilafranca del Penedès.

⁴ Un vial és un carrer vorejat amb files d'arbres a ambdós costats.

Figures 2.3, 2.4, 2.5, 2.6, 2.7, 2.8. Fotos de l'estat actual de l'edifici. Fonts: Giese Ventas i Google Maps.

Era conscient que l'ús que anteriorment se li havia donat a l'edifici era molt diferent al que decidia aplicar-li. I m'entusiasma el fet de capgirar-lo. Passar de ser una caserna on la policia exercia un rol repressor, a un centre de recuperació de persones que d'alguna manera, també han estat reprimides a viure lliures. Aquesta transformació simbolitza l'esperança, la possibilitat de canvi i construcció d'un futur alegre, millor i amb total llibertat.

2.1.1.2 Ciutat'ella

Durant el període d'acotació del projecte rumiava molt sobre el nom que li posaria al centre. Una característica que molts podrien passar per alt, per a mi era fonamental. Volia que representés el que s'hi desenvoluparia en el seu interior, que tingués un significat i definís la identitat i els valors que s'hi treballarien.

Un dia d'estiu pensava sobre la ciutat de Ciutadella, a Menorca, on he passat agradables vacances, on cada cop que hi vaig em sento a gust. Vaig fixar-me en el joc de paraules que podia crear a partir d'aquest nom, semblava que significués "Ciutat d'ella". Ciutat de la dona. M'imaginava una ciutat on totes fóssim lliures, i com a conseqüència, completes.

En aquell moment, se'm va il·luminar la bombeta i vaig córrer a buscar un diccionari. Necessitava saber exactament què significava *ciutadella*, el substantiu comú. Creia que la podria relacionar amb el projecte que estava ideant.

Figura 2.9. Port de Ciutadella de Menorca. Font: Tripkay.

L'accepció de la paraula era la següent: Fortalesa construïda dins una ciutat per dominar-la o defensar-la. Pot utilitzar-se com a últim refugi per a la seva població. Vaig llegir que el terme deriva de l'italià *cittadella* que significa "ciutat petita".

I sí, el meu TREC consistiria en una "ciutat petita". Una petita fortalesa, un refugi per a dones que necessitin establir-s'hi un temps per recuperar-se de lluites que mai han escollit viure i sortir-ne apoderades.

Vaig prendre la decisió que, a través del significat d'aquesta paraula, i el *joc* que es pot crear entre ella i les futures usuàries del centre, el meu projecte ja tenia títol.

2.1.1.3 Reforma o enderroc?

Quan se'm va plantejar l'opció d'enderrocar l'edifici i començar a construir-lo de nou en comptes de reformar-lo, vaig fer, principalment, dues reflexions.

En primer lloc, penso que rehabilitar l'edifici significa donar-li una segona vida, donar valor al que ja hi havia, al que es pot aprofitar, fent ús també de recursos existents estalviant energia. Sempre és la opció més sostenible i permet configurar l'edifici segons les necessitats que es tinguin; actualitzar-lo i realitzar totes les modificacions oportunes.

També s'eliminen els possibles danys causats en una demolició (com poden ser els residus, la pols, el soroll, etc.). Així mateix, com no es vol ampliar la quantitat de metres quadrats, ja que la superfície que ocupa i la distribució dels edificis és adequada per l'edifici que volem construir, només s'ha de remodelar i canviar la distribució interior.

Com aquest edifici és antic, és probable que estigui construït amb components poc eficients els quals augmenten el consum d'energia i materials que aïllin inadequadament les condicions climàtiques adverses. És per això que tenim la necessitat de perfeccionar els tancaments, les canonades, finestres, aplicar nous materials, o fins i tot reformar façanes per a donar-los l'aspecte i característiques desitjats.

Per aquest motiu, vaig considerar que hauria d'informar-me sobre subvencions o ajuts econòmics destinats a la reforma d'edificis antics (Aquest aspecte l'he desenvolupat a l'apartat 2.1.4 Estudi econòmic i sostenibilitat).

D'altra banda, el repte inicialment plantejat és reformar un edifici existent per tal de rehabilitar-lo i donar-li l'ús i la forma que es desitja; de manera que en part el desafiament i la dificultat del projecte és haver-me de cenyir a una estructura ja existent i adequar-la a l'edifici que vull i les necessitats que ha de cobrir. El fet de dur a terme un projecte nou seria més senzill, però en tot cas, a mi em motiva i interessa el repte de donar una segona vida a aquest immoble i així mateix, ser més sostenible.

2.1.2 Estudi de l'edifici

L'immoble està situat al carrer Manuel Barba i Roca, nº5, al municipi de Vilafranca del Penedès, i és l'antiga caserna de la Guàrdia Civil.

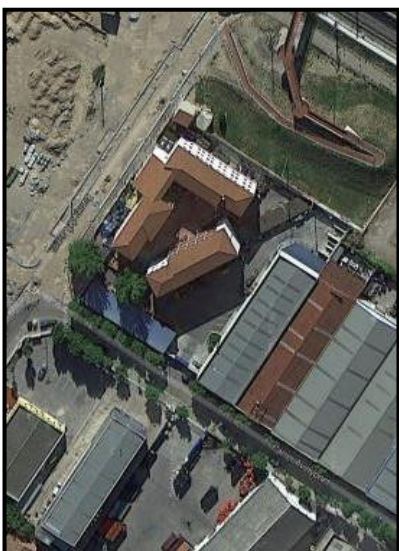

Figura 2.10. Terreny que ocupa la caserna de la guàrdia civil a Vilafranca del Penedès.

Va ser construïda l'any 1965 i està integrada en el Règim de Domini Públic Estatal⁵, de manera que és propietat del Ministeri d'Interior del Govern d'Espanya, concretament n'és responsable la GIESE⁶ (Gerència d'Infraestructures i Equipament de la Seguretat de l'Estat).

Consta d'una superfície construïda de 3.100,00m² sobre un terreny de 2.290,00m². Segons consta en el Registre de la Propietat: "L'edificació es compon de dos cossos, un de posterior de planta rectangular i un segon cos davanter. No té soterranis i està format per una planta baixa més tres plantes altes, amb dues

⁵"Són béns i drets de domini públic els quals, sent de propietat pública, corresponen a l'ús general o al servei públic. També ho són aquells als que una llei otorgui expressament el caràcter de domini públic". *Patrimoni de les administracions públiques*. Article 5, apartat 1, Llei 33/2003. 3 de novembre 2003: www.boe.es. (Consulta: 15 Setembre 2021).

⁶La GIESE es un organisme autònom del Ministerio del Interior de España responsable de la gestió i venda de béns mobles i immobles del Departament. Així com de subministrar infraestructura, armament i material a las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado. *Font: Wikipedia.org* (Consulta: 3 juliol 2021).

escales de comunicació interior i sense ascensors. A la planta baixa hi havia ubicades les dependències oficials, distribuint les plantes altes amb un total de 30 habitatges.”

El valor cadastral⁷ d'aquest edifici l'any 2019 era de 1.048.217,00 € (Valor cadastral del sòl: 116.043,14 €. Valor cadastral de la construcció: 932.173,86 €)

TAULA D'INFORMACIÓ URBANÍSTICA

Classificació del sòl⁸	Sòl urbà consolidat
Qualificació del sòl⁹	Equipament genèric
Edificabilitat¹⁰	1 m2/m2
Ocupació¹¹	50 %

⁷El valor cadastral és un valor administratiu que es determina objectivament per a cada immoble basant-se en un conjunt de criteris relacionats amb el valor del sòl i el valor de la construcció. Aleshores l'immoble figura associat a una referència cadastral, és a dir, un codi que permet distingir-lo de tots els altres registrats a *Espanya*. *Fonts: www.premiertaxpro.com, www.expansión.com, www.tasaciones.cbre.es i www.valoracion.es.*

⁸La classificació urbanística del sòl estableix les diferents categories de sòl: urbà, urbanitzable i no urbanitzable. En aquest cas, el terreny forma part de la primera agrupació, format per terrenys sotmesos al procés d'integració del teixit urbà que compten amb tots els serveis urbanístics bàsics (xarxa viària, aigua potable, sanejament, suministrament elèctric) o bé terrenys compresos en àrees consolidades per l'edificació d'almenys 2/3 parts de llur superfície edificable. *Font: www.urbaweb.com.* (Consulta: 13 de novembre 2021).

⁹La qualificació del sòl fa referència a l'ús del terra i a les seves possibilitats pel que fa a l'edificació. Així doncs, cada tipus de sòl esmentat anteriorment (urbà urbanitzable i no urbanitzable) té uns usos determinats. Poden consistir en usos generals (infraestructures, zones verdes, etc.) o específics (residencial, religiós, industrial, cultural, etc.).

¹⁰La superfície d'edificabilitat fa referència a la quantitat de sostre que es pot edificar sobre una superfície determinada (un sector, parcel·la o unitat). S'expressa en metres quadrats de sostre (m2st) per metres quadrats de sòl (m2 sòl). *Font: Glossari termes urbanístics.* Front litoral.

¹¹L'ocupació consisteix en la superfície màxima de la parcel·la que pot ocupar l'edificació.

Sistema d'equipament¹² Administratiu, educatiu, sanitari, assistencial, socio-cultural, recreatiu, religiós, cementiri, abastament, bombers, esportiu, geriàtric, aparcament i transport públic.

Font: Documents de la Caserna de la Guàrdia Civil de Vilafranca del Penedès del Ministerio de Interior del Gobierno de España.

2.1.2.1 Orígens i història

L'ajuntament de Vilafranca va cedir gratuïtament els terrenys per construir l'edifici l'any 1965; a més, va finançar un 2.8% de les 36.000.000 pessetes que va costar l'obra. El 1970 es va registrar l'edifici i fins l'octubre del 2010 es va utilitzar com a caserna de la Guardia Civil.

Des d'aleshores l'immoble ha estat en desús i s'ha subhastat dues vegades sense èxit. El primer cop, l'any 2014, s'havia fixat un preu inicial de 620.193 euros.

Aquell any, l'alcalde de Vilafranca, Pere Regull, va presentar una petició de reversió contra el *Ministerio del Interior* per intentar que es suspengués la subhasta i es recuperés de manera gratuïta l'equipament, ja que s'havia deixat d'utilitzar amb la finalitat prevista per l'Estat.

El recurs es justificava dient que es tracta d'una zona qualificada com a espai per a equipaments, i que és l'Ajuntament en representació del municipi, qui pot donar un ús d'interès a l'edifici per a la gent de la vila. Tanmateix, la cessió es va fer només per a ser usada com a espai pel cos militar per un mínim de trenta anys (com va ser), però existeix una llei¹³ que assenyala que si l'edifici s'ha utilitzat durant més

¹²El sistema d'equipament fa referència a l'ús al qual el terreny en qüestió podria ser destinat.

¹³Article 21 del Decret 336/1988 pel qual es va aprovar el Reglament del Patrimoni dels ens locals.

de trenta anys no es pot aplicar una reversió gratuïta i en aquests casos s'ha de negociar i acordar un preu.

FINCA 7939 de Vilafranca del Pdes.	
DATOS REGISTRALES	
Tomo 2150 Libro 833 Folio 141 Código idufir: 0803200997020	
DESCRIPCIÓN	
NATURALEZA: URBANA. DESCRIPCIÓN DE LA FINCA: Parcela de terreno o solar, calificada como Bien de propios, sita en el término municipal de esta villa, partida "Celli de Bau y Crec de Sant Lluç", en su calle Manuel Barba i Roca, número cinco, de cobida dos mil doscientos noventa metros cuadrados, ubicando los edificios de la Casa Cuartel de la Guardia Civil, que se compone de dos cuerpos, el delantero, anexo al lindero del frente y alineado al lindero izquierdo dejando un espacio, en forma de "i", con tres crujeas de ocho metros de fondo y veintiséis metros, doce metros con cincuenta centímetros y veinte metros de largo, y el posterior, adosado al lindero posterior, rectangular de treinta metros de largo por ocho de fondo, ambos con planta baja y tres más en altura sobre rasante, al carecer de sótanos, teniendo su destino de vivienda vivienda y una superficie construida total de tres mil cien metros cuadrados. LINDANTE: al Este, con la calle de Avinyonet; al Sur, con terrenos de la Diputación Provincial; al Oeste, con la calle de Sant Sadurni y al Norte, con el Servicio Nacional de Cereales. AFFECTACIÓN: Esta finca registral está integrada en el régimen del dominio público estatal, según su inscripción 3ª y nota al margen de la misma. REFERENCIA CATASTRO: 2185205CF9728N00010F	
MENCIONES REGISTRALES:	
SIN MENCIONES REGISTRALES	
CARGAS REALES:	
LIBRE de CARGAS	
TITULARES ACTUALES	
Nombre	EL ESTADO ESPAÑOL
Título	Cesión gratuita
Naturaleza Derecho	Pleno Dominio
Participación	la totalidad
Fecha del Título	04-11-1969
Autoridad	Evaristo S. del Otero y Aguirre
Sede Autoridad	Barcelona
Inscripción	2ª de fecha 13-02-1970
Título	Obra Nueva
Naturaleza Derecho	Pleno Dominio
Participación	la totalidad
Fecha del Título	21-01-2011
Autoridad	Gerencia de Infraestructuras y Equipamiento de la Seguridad del Estado -GIESE-, Ministerio del Interior, Gobierno de España.
Sede Autoridad	Madrid
Inscripción	3ª de fecha 14-02-2011

Figura 2.11. Primera Nota referent a la finca de la Caserna. Font: GIESE ventas.

Tot i que també s'escudés en una sentència del Tribunal Suprem de l'any 2006 que "aclareix que l'Ajuntament està en el seu ple dret per sol·licitar la reversió [...], però que també hi seria si l'edifici estigués funcionant ja que és l'administració que va donar aquella finca qui en pot determinar la seva finalitat"¹⁴, el consistori va perdre el recurs i no podrà recuperar el terreny de manera gratuïta.

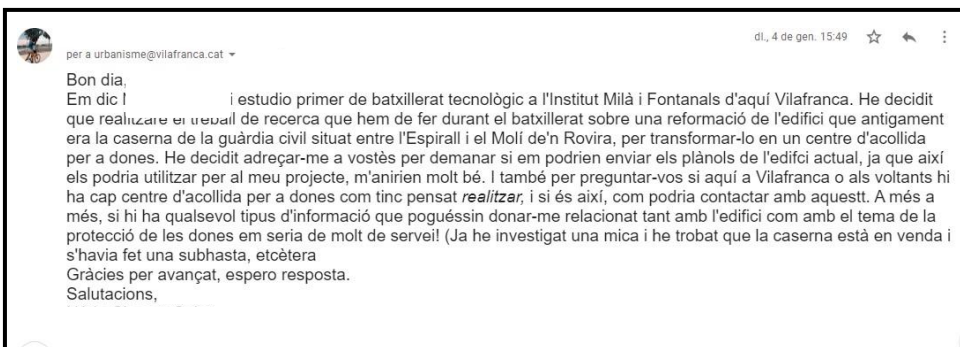
Aquell any ningú va presentar cap oferta i es va decidir suspendre la subhasta. La segona vegada que es va subhastar l'immoble va ser el novembre del 2019, i va passar el mateix. Aquest cop, el preu fixat havia estat de 446.538 euros, amb una fiança de 24.807,70 euros.

¹⁴ ACN. "Vilafranca del Penedès pugna per aturar la subhasta de la caserna de la guàrdia civil". 11 març 2014. *Vilaweb*. (Consulta: 02/07/21).

Actualment fa anys que ningú entra a l'edifici, i només la Unitat de Serveis de l'Ajuntament utilitza una petita part del terreny de manera provisional.

2.1.2.2 Sol·licitud de plànols

Quan vaig decidir que reformaria l'antiga caserna de Vilafranca, vaig adreçar-me a l'Arxiu Històric de Vilafranca del Penedès, la Regidoria d'Urbanisme i el Departament de vendes de GIESE del Ministerio del Interior (actuals propietaris de l'immoble) sol·licitant els plànols de l'edifici. D'aquesta manera podria mostrar l'evolució i el canvi que la reforma suposaria, i també saber la disposició i distribució de l'interior, a més d'on estan col·locades les dues escales interiors, etcètera.

*Figura 2.12.
 Exemple del correu que vaig enviar als Serveis d'Urbanisme del consistori. Font: Gmail.*

Vaig escriure uns quants correus electrònics però en alguns casos no vaig rebre resposta i a l'Arxiu de Vilafranca es van estar buscant però no hi eren. Per tant, vaig buscar-los per Internet, i només vaig aconseguir el registre de l'habitatge i la certificació cadastral descriptiva i gràfica. En la referència gràfica hi ha la silueta de la Caserna dibuixada. Aquesta és la base amb la que compto i la qual utilitzaré per realitzar la reforma.

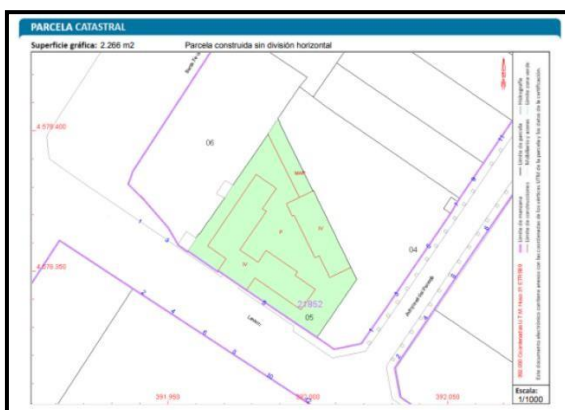

Figura 2.12. Representació gràfica de la parcel·la cadastral.
Font: GIESE ventas.

2.1.3 Violència masclista

2.1.3.1 Evolució històrica

L'evolució del reconeixement de les violències envers les dones com “violències” i, d'aquesta manera, com alguna cosa il·legítima o prohibida, no pot separar-se del recent reconeixement de les dones com a subjectes i éssers amb drets.

Al llarg de la història els països occidentals han desenvolupat una base patriarcal¹⁵ on les dones han estat considerades ‘propietat’ dels homes. S’ha assegurat el control de les dones, els seus cossos i en concret del seu poder reproductiu, a través del control de la seva sexualitat i l’accés als seus cossos.

Històricament s’ha considerat la violació com un crim contra el marit o el pare de la dona, i no contra elles mateixes; ja que quan una dona havia estat violada era menys valuosa com a propietat. Elles eren considerades les responsables de ‘provocar’ la violació. Fins i tot, s’havia acusat a nenes petites d’un comportament seductor, per així justificar el comportament dels agressors.

Quan una dona ho denunciava, la mateixa denúncia la deshonrava, perquè quedava físicament estigmatitzada i menyspreada. A més a més, aquest dany

¹⁵ Que un sistema sigui patriarcal significa que els homes i “el masculí” tenen un domini institucionalitzat que manté la subordinació i invisibilitat de les dones i tot allò considerat com 'femení'. Així es crea una situació de desigualtat estructural basada en la pertinença del 'sexe biològic' masculí.

s'incrementava si es considera que la virginitat marcava la frontera entre 'les dones que valen' i les que no. Sovint, els processos exculpaven als acusats perquè la víctima "no era donzella". Per aquests motius, hi havia extrema escassetat de denúncies i encara menys condemnes.

La violació, durant gran part de la història (fins i tot moderna), ha estat més una vergonya moral i ofensa social que un atemptat contra les dones. Autors com Chesnais, han assenyalat que "la violació és l'únic crim en que l'autor se sent innocent, i la víctima, avergonyida"¹⁶. Probablement era així en aquests casos i també en moltes altres formes de violències envers les dones.

Per altra banda, van ser atribuïdes a éssers associats amb 'la naturalesa'. Se les va adscriure a l'espai de les necessitats bàsiques domèstiques i reproductives i, no se'ls reconeixien els drets ni eren considerades ciutadanes. D'aquest aspecte es deriven moltes conseqüències roïnes, com per exemple que fins i tot quan avui en dia les dones es troben físicament a l'espai públic, són tractades com éssers que pertanyen a l'àmbit domèstic i privat, un espai inferior, i poden ser objectes d'assetjaments i violències que no afecten als homes, i que fins fa pocs anys, ni es percebien ni anomenaven com una forma de violència.

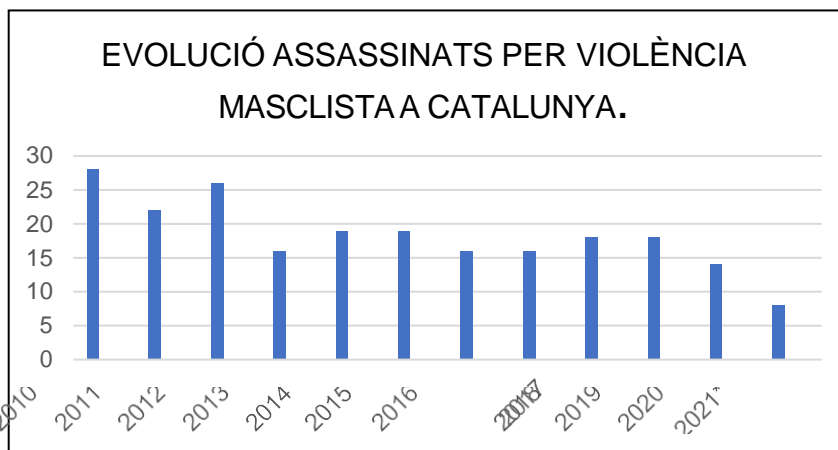
No obstant això, actualment en l'àmbit públic sí que hi ha una prohibició de l'ús de la violència, però no existeix a l'espai privat, de manera que s'estableix un límit per a l'acció estatal: L'Estat no pot intervenir en els afers privats i això implica que no hi hagi una prohibició de l'ús de la violència.

Avui en dia, com a conseqüència de les aportacions de les diverses onades de moviments feministes, s'ha aconseguit avenços fonamentals i hi ha major igualtat entre ambdós gèneres. Com a mínim, teòricament són menys tolerables les violències històricament permeses, el model de domini que anteriorment existia, el reconeixement dels cossos i drets de les dones i la comprensió de les violències masclistes.

¹⁶ CHESNAIS, J.C. *Historie de la Violence en Occident*. París: Robert Laffont, 1981. p.145.

Tot i aquest progrés experimentat per la societat durant els últims anys que ha proporcionat un increment sobre la consciència de les desigualtats existents, no

disminueixen les morts a causa de les violències masclistes any rere any. Encara cada dia les supervivents de violència masclista no es senten cregudes ni

escoltades, encara cada dia milers de vides de dones i

Gràfic 2.1: Nombre d'assassinats per violència masclista a Catalunya en els últims 11 anys. Ha experimentat una lleugera disminució.

*dades fins juliol del 2021

nenes estan marcades o dirigides per aquestes violències. A milers de persones se'ls estronca la vida a causa d'això. Milers de persones conviuen amb el seu agressor o han de fugir de la seva pròpia llar per intentar sobreviure.

L'OMS¹⁷ va informar el 2014 que **“una de cada cinc dones al món ha patit abusos sexuals en la infància, i una de cada tres dones ha patit violència física o sexual per part de la seva parella en algun moment de la seva vida”**.¹⁸

2.1.3.2 Definició dels conceptes

La violència de gènere, la violència contra les dones i la violència masclista són termes que sovint s'utilitzen indistintament, ja que la majoria de la violència contra les dones la infligeixen els homes per motius de gènere i la violència de gènere afecta les dones de manera desproporcionada. Però segons les definicions dels conceptes en les lleis 1/2004 i 5/2008 aprovades pel Parlament de Catalunya, la

¹⁷ Organització Mundial de la Salut.

¹⁸ OMS. “Situació mundial de la prevenció de la violència”. Any 2014: www.who.int. (Consulta 4 de juny 2021)

diferència entre violència masclista i de gènere rau en que la primera pot manifestar-se en diferents àmbits: en la parella, en l'àmbit familiar, en el laboral i en el social o comunitari. És per això que en aquest treball s'utilitzarà majoritàriament el terme violència masclista quan ens referim a qualsevol acte de violència masclista que produeixi o pugui provocar danys físics, sexuals o psicològics o sofriment per a les dones, incloses les amenaces de tals actes, la coacció o la privació de llibertat arbitrària, ja sigui en la vida pública o privada.¹⁹

Per altra banda, en aquest treball es substituirà el terme "víctima" pel positiu i d'apoderament de "supervivent". I és que, s'ha de ressaltar la capacitat de resiliència i superació de les dones que habiten a l'equipament, enfocar-se en les seves fortaleses i no en la violència a la qual han estat sotmeses, ja que són valentes, fortes i tenen molt de coratge. D'aquesta manera, també, es debilita i deslegitima al maltractador i es ressalta la part de la seva història en la que s'allunyen de la violència.

2.1.3.3 Tipus de violències masclistes²⁰

La violència masclista, es pot exercir de manera puntual o reiterada, i es pot manifestar de diferents formes i expressions. Aquestes, es poden classificar en:

Violència física: Qualsevol acte que generi o pugui generar un dany físic o lesió a través de l'ús de la força contra el cos d'una dona. És la més fàcil de detectar i òbvia.

Violència psicològica: Conducta que determina la llibertat de la dona i li produeix patiment a través d'humiliacions, amenaces, insults, aïllament...

¹⁹ Declaració de l'ONU per definir l'eliminació de la violència contra les dones.

²⁰ Classificació realitzada a través de les normatives dels articles 4 i 5 de la Llei 5/2008 del dret de les dones a erradicar la violència masclista

Violència sexual i abusos sexuals: Acció de naturalesa sexual no acceptada per la dona, deixant al marge la relació que hi hagi entre ella i l'agressor.

Violència econòmica: És l'absència intencionada i sense justificar, o l'oposició en la disposició, de recursos de l'afectada o compartits amb la parella o família.

A més a més, aquestes violències es produeixen i són presents en diferents àmbits i àrees de la vida:

Àmbit de la parella: S'anomena així quan l'atacant és o ha estat el cònjuge de la dona, o ha tingut o té relacions semblants d'afectivitat. Aquesta és la manifestació més comuna atesa a Catalunya. I tant a l'estat espanyol com a Europa, la forma més habitual que pren la violència en aquest àmbit és la psicològica. Seguida de més a menys freqüència de la física, l'econòmica, i per últim, la sexual. En aquests casos, la dificultat rau en que l'agressió li fa una persona a la qual coneix, amb qui ha compartit o comparteix la vida, i no un estrany. La dona conviu amb ell i no el vol denunciar.

Àmbit familiar: L'agressor és algú de la família de la víctima (excepte si n'és la parella que s'inclou en l'àmbit esmentat anteriorment).

Àmbit laboral: L'agressió s'exerceix dins el lloc de treball i durant la jornada laboral o fora del centre i/o l'horari si té relació amb la feina. També formen part d'aquest, l'assetjament per raó de sexe i l'assetjament sexual a l'ofici.

Àmbit comunitari o social: Inclou violències com les agressions sexuals, l'assetjament sexual, el tràfic i explotació sexual de dones i nenes, la mutilació genital femenina, els matrimonis forçats, la violència derivada dels conflictes armats o la violència contra els drets sexuals i reproductius de les dones.

Altres àmbits: Formes diferents de violència que perjudiquen, o poden fer-ho, la dignitat, la integritat o la llibertat de les dones.

També s'ha de tenir en compte i destacar expressions de violència que són normalitzades i acceptades a la societat; començant per la invisibilització de les

dones, seguida de les humiliacions, la publicitat sexista, el xantatge emocional, els micromasclismes²¹ o el control per sobre d'elles... Són perilloses perquè són més intangibles i passen desapercebudes.

2.1.3.4 Estadística. Dades a Catalunya

A Catalunya, un 51,3% de dones ha patit violència masclista (excloent comentaris, gestos sexuals o exhibicionismes) al llarg de la seva vida. I un 25,3% de les dones, una de cada quatre, ha patit alguna agressió especialment greu durant el seu cicle vital.²²

A l'Estat Espanyol es realitza una macro enquesta cada quatre anys, aproximadament, sobre la violència contra les dones. És l'acció estadística més destacada que es realitza a nivell estatal sobre la violència masclista; la seva mostra és de 806 dones i l'error mostral del 3,5%.

Segons dades publicades a la darrera *Macroencuesta* el 2019, el 41,4% de les dones enquestades a Catalunya han estat supervivents de violència masclista en l'àmbit de la parella al llarg de la seva vida. El 63% d'aquestes dones han manifestat haver estat supervivents de la violència psicològica.

Sis de cada deu dones que han patit violència masclista en l'àmbit de parella ha estat violència psicològica, i fora de l'àmbit de parella, el 15,2% de les enquestades assenyalen haver patit violència física. El 8,4% afirma haver patit violència sexual al llarg de la seva vida.

En el darrer any, el 13% de les dones enquestades a Catalunya han estat víctimes de la violència masclista en l'àmbit de la parella i el 8% específicament de la violència psicològica de control.

²¹ "Els micromasclismes són aquells actes o comentaris que menyspreen les dones, com l'humor sexista, els comentaris sexistes, l'ús sexista de les joguines, ignorar les propostes d'una dona, convertir el cos de la dona en un objecte, entre molts altres."

DEPARTAMENT D'EDUCACIÓ. 12 setembre 2019: www.educació.gencat.cat (Consulta: 10 juliol 2021).

²² DEPARTAMENT D'INTERIOR DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. *Enquesta de violència masclista*. 2016

L'any 2019 es van interposar 16.099 denúncies de violència masclista, 13.162 (82%) en l'àmbit de la parella i 2937 (18%) en l'àmbit familiar.

Per altra banda, durant el 2020, amb les dades disponibles fins els mes de setembre, es van atendre telefònicament, a la línia contra violències masclistes, 9002 trucades. Pel mateix motiu, en tot l'any 2019 se'n van rebre 9352, gairebé les mateixes. El 51,9% d'aquestes, tenia filles o fills al nucli familiar. Gairebé la meitat en tenia de menors d'edat i un 5,9% de majors d'edat dins del nucli familiar.

Com a conseqüència de l'increment del nombre de trucades produïdes el 2020, va incrementar significativament, també, el nombre mitjà mensual de trucades; El 2019 era de 779 al mes, i fins el setembre del 2020 Va ser de 1000 trucades de mitjana mensuals.

Aquest augment en nombre de trucades va començar a principis del confinament i continuar exponencialment durant tot aquest període. La tendència va ser a la baixa durant els mesos posteriors al maig.

Això ens mostra que la situació de confinament empitjora la vulnerabilitat de les dones que pateixen violència masclista, i també la dels seus fills i filles, a causa de la convivència permanent amb l'agressor.

Les línies anteriors només són dades i xifres enumerades breument, però a la pràctica, a l'analitzar-ho i fixar-s'hi, revelen un alarmant i desproporcionat nombre de vides de dones afectades.

2.1.4 Estudi econòmic i sostenibilitat

2.1.4.1 Finançament del projecte

Un dels aspectes més angoixants que ara per ara impedeix la creació real d'aquest centre és la inversió econòmica que s'hauria de dur a terme tant en el finançament de la reforma com durant el funcionament del centre, ja que les administracions es fan enrere principalment per aquest motiu i les entitats locals dedicades a la protecció de dones no disposen d'aquest capital. És per això que en les trobades amb especialistes en violència masclista (on he participat per impregnar-me d'informació i dades sobre el tema), he plantejat el debat sobre qui

hauria de ser el propietari d'aquest equipament i n'he obtingut una conclusió: Seria ideal que fos un complex totalment públic, ja que és un tema social enfocat al benestar comunitari, un servei per a les persones. Però com és molt car, segurament hauria de ser de propietat concertada i així poder-lo tirar endavant sense despeses inabastables.

Les competències del sistema català de serveis socials pel que fa a l'atenció especialitzada són de la Generalitat. De la mateixa manera que l'Ajuntament té pisos d'habitatge social habilitats, si adquirís la caserna de la Guàrdia Civil de Vilafranca, un bé immoble que pot ser reconvertit en casa d'acollida per a dones que hagin patit violència masclista, caldria que ho proposés a la Generalitat i aquesta ho hauria de prioritzar en els pressupostos. Per altra banda, la part de la gestió i el capital que hauria de ser privat, es podria obtenir formant una associació o cooperativa d'experts i treballadors, a més de tenir un fons d'ingressos obert per a qualsevol persona que volgués avalar el projecte en la quantitat que fos de manera solidària.

2.1.4.2 Ajuts per a la rehabilitació energètica

La SaHe, la meva tutora de TREC, em va recomanar que investigués sobre l'assignació d'ajuts relacionats amb l'ecologisme en reformes i construccions d'edificis. Ràpidament em va cridar l'atenció la possible existència d'aquests, ja que enriquieren doblement el meu projecte.

Tenia clar que l'habilitació de l'equipament es desenvoluparia, en qualsevol cas, de manera sostenible: Intentant crear al màxim un edifici autosuficient ja que forma part dels valors que s'hi reflectiran. A més a més, actualment és necessari i imprescindible que sigui així per tal de contribuir en l'alentiment de l'escalfament global, canvi climàtic i disminució de l'emissió de gasos contaminants a

l'atmosfera, de la petjada ecològica²³ de les persones que en un futur visquin i treballin a l'edifici...

Si així mateix, al reformar l'edifici de manera sostenible, hi ha la possibilitat de sol·licitar una ajuda que col·labori a finançar el projecte que és immòdic, per petita que sigui, és molt interessant i s'ha de considerar, ja que probablement generi un canvi (més o menys significant) en el pressupost necessari.

Vaig dur a terme la recerca mitjançant la consulta de fonts del govern espanyol i català i vaig trobar un pla d'ajudes anomenat Programa de Rehabilitació Energètica d'Edificis Existents (PREE) que regula la concessió directa de les ajudes a les comunitats autònomes d'Espanya i ciutats de Ceuta i Melilla. És la convocatòria que actualment està oberta i a la qual podria optar el meu projecte. Consisteix en una dotació de 300 milions d'euros provinent del Fons Europeu de Desenvolupament Regional (FEDER) i controlada i gestionada per l'*Instituto para la Diversificación y Ahorro de la Energía (IDAE) del Gobierno de España*.

En aquest cas, el pressupost destinat a la comunitat autònoma de Catalunya en funció el nombre d'habitatges principals i llars, segons el cens de primers habitatges de l'Institut Nacional d'Estadística (INE) ha estat de 43,8 milions d'euros. Aquesta convocatòria proporciona ajudes a dos tipus de projectes diferents. Un d'aquests tipus consisteix en les rehabilitacions energètiques d'edificis sencers. Com s'apropia a les característiques del projecte de *Ciudad'ella*, es sol·licitaria l'ajuda econòmica d'aquesta opció.

A través de l'Institut Català de l'Energia (ICAEN) he pogut fer recerca sobre la convocatòria, els seus requisits i característiques que s'hauran de seguir per dissenyar com s'hauria de reformar l'antiga Caserna per a que la sol·licitud fos acceptada.

²³La petjada ecològica és una manera de calcular l'àrea de sòl que necessita cada persona per produir els recursos que consumim i absorbir els residus que generem. Ens permet ser conscients de les conseqüències ambientals que genera la nostra forma de vida quotidiana.

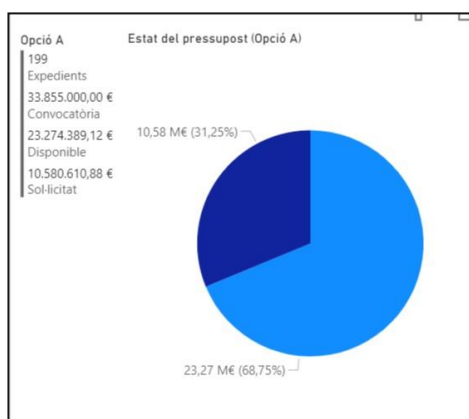

Figura 2.13. Estat del pressupost pel qual es presentaria sol·licitud a data de 28/06/2021. Font: ICAEN

Per aprofundir en la investigació, vaig dirigir-me al Col·legi d'Arquitectes de Catalunya i l'Agència Catalana d'Energia, entitats que havien penjat documents a Internet exposant el programa d'ajut econòmic. No obstant això, no vaig obtenir resposta en cap dels casos i vaig decidir fer recerca sobre la proposta individualment i anar desglossant i redactant de manera entenedora els recursos que hi havia a la xarxa per a poder-los exposar i aplicar a la creació del projecte.

En primer lloc, a l'inici d'aquesta convocatòria concreta hi havia disponibles 23,274 milions d'euros del pressupost total i actualment se n'ha sol·licitat un 31,25%. Fins el 31 de juliol del 2021 es poden demanar les ajudes tot i que es preveuen noves convocatòries i si en un futur més llunyà se'n fessin més, els requisits no variarien massa dels que es prenen com a models en aquest. Per aquest motiu se seguiran les obligacions del pla anomenat anteriorment.

Per començar, hi ha un seguit de condicions destacables que s'han de complir, i que *Ciudad'ella* respecta, enumerades a continuació²⁴:

- ✓ La construcció de l'edifici ha de ser anterior al 2007.
- ✓ Les actuacions han de justificar un estalvi d'energia final del 10% entre l'edifici abans i després de la rehabilitació.
- ✓ Cada intervenció ha de millorar en el seu certificat energètic com a mínim una lletra²⁵.

²⁴ Hi ha altres requisits com costos elegibles mínims, etcètera que no he considerat oportuns exposar ja que no he cregut que fossin destacables i el projecte ja els complirà sense haver de canviar la manera de realitzar les reformes.

No totes les reformes que es duguin a terme a l'edifici són costos elegibles per a subvencionar. Els elegibles es divideixen en tres tipologies d'actuació diferents.

Això significa que només se subvenciona allò que preveuen les bases reguladores i la convocatòria, allò que està inclòs en alguna d'aquestes tres agrupacions:

Tipologia 1: Millora de l'eficiència energètica de l'envolupant tèrmica. Presenta una ajuda base del 35%.

L'objectiu d'aquesta és reduir la demanda energètica en calefacció i climatització dels edificis. Això inclou solucions constructives convencionals i bioclimàtiques, les instal·lacions auxiliars necessàries, el compliment d'exigències mínimes de la normativa i altres.

Tipologia 2: Millora de l'eficiència energètica de les instal·lacions tèrmiques i energies renovables en instal·lacions tèrmiques de calefacció, climatització, ventilació i ACS²⁶. Presenta una ajuda base del 35%.

En aquesta subdivisió s'inclouen moltes actuacions: La instal·lació de plaques solars tèrmiques, la substitució de l'energia convencional utilitzada per una de geotèrmica o de biomassa, la utilització de sistemes de ventilació forçada i altres solucions elegibles.

Tipologia 3: Millora de l'eficiència energètica de les instal·lacions d'il·luminació. Presenta una ajuda base del 15%.

²⁵ Certificat energètic: És un registre que relaciona la qualitat i la quantitat d'energia utilitzada en béns per exemple, immobles. La lletra A és la qualificació més alta; correspon a un habitatge amb molt alta eficiència energètica, mentre que, per contra, la lletra G correspon als habitatges molt ineficients des d'aquest punt de vista. *Font: Inmcolonial.com* (Consulta: 14/07/2021)

²⁶ "L'Aigua calenta sanitària és l'aigua apta per al consum humà escalfada. Es fa servir en llars i edificis i és proporcionada per una instal·lació que rep el mateix nom. L'ús de l'aigua calenta sanitària és, en general, per a la neteja personal o d'utensilis". *www.viquipèdia.org* (Consulta: 14/07/2021).

Aquest punt inclou l'afegiment de lluminàries de major rendiment, llums més eficients, etc. que segueixin els requeriments de qualitat i confort visual reglamentats, l'agregació de sistemes locals o remots de regulació i control d'il·luminació, reubicació dels punts de llum, i altres.

D'altra banda, hi ha tres ajuts addicionals que incrementen el valor de l'ajuda, i la *Ciudad'ella* podria sol·licitar-ne alguns; En primer lloc el criteri social s'aplica en les actuacions en edificis d'habitatge que han estat qualificats sota algun règim de protecció pública o que tenen el bo social²⁷. Aquest, de segur estaria regit per una protecció pública. Si no fos així, el bo social s'aplica quan als habitatges hi resideixen persones vulnerables, de manera que aquest equipament, tot i no ser un domicili convencional, molt probablement l'obtindria, ja que totes les seves habitants són persones en risc d'exclusió social.

Altrament, un altre ajut suplementari és el d'eficiència energètica. Els edificis que elevin la seva qualificació energètica per obtenir la classe energètica A o B en escala del CO₂ o incrementin en dues lletres la qualificació energètica de la qual partien se'n podran beneficiar. A causa de l'antiguitat de l'immoble que es reformarà, i com es farà transformant-lo per a que sigui al màxim d'autosuficient, aquesta disminució de contaminació també s'obtindrà.

L'últim ajut addicional que existeix és l'actuació integrada. Vol dir que es duen a terme dues o més tipologies d'actuació. Es pot obtenir de diferents maneres però en el cas de *Ciudad'ella*, el que es farà per a poder-hi accedir serà actuar sobre l'envolupant tèrmica reduint com a mínim la demanda global de calefacció i refrigeració un 30%, i també substituir l'energia convencional utilitzada per la instal·lació d'energia solar tèrmica que suposi el desenvolupament de la potència solar de l'edifici. Aquesta, haurà de cobrir el 30% de la demanda d'Aigua Calenta Sanitària (ACS) o el 30% de la calefacció i refrigeració, també s'estaria complint

²⁷ "El bo social és un mecanisme de descompte en la factura elèctrica, fixat pel Govern, per tal de protegir determinats col·lectius de consumidors econòmicament o socialment més vulnerables". 25 novembre 2021: Gencat.cat (Consulta: 13/7/2021).

aquesta actuació integrada. Aquest darrer ajut és molt interessant, ja que incrementa força el valor subvencionat.

A l'hora de presentar la sol·licitud hi ha un conjunt de documentació requerida per a justificar les actuacions realitzades.

El Codi Tècnic de l'Edificació indica que l'envolupant tèrmica d'un immoble és la separació entre l'interior i l'entorn exterior d'un edifici. És a dir, tots els tancaments que separen els espais tan habitables (aquells que requereixen mantenir condicions de confort) com no (no necessiten mantenir condicions de confort, per exemple, garatges i trasters) de l'ambient exterior i les particions interiors que separen espais habitables.

En definitiva, qualsevol mur, finestra, sostre i sòl que separa l'espai interior de l'edifici de l'espai i terreny exterior.

Forma part dels paràmetres que es tenen en compte a l'hora de calcular la qualificació energètica d'edificis i mesures que es poden adoptar per millorar la seva eficiència energètica.

L'eficiència energètica estableix la que ha de ser la relació energètica òptima entre les necessitats d'il·luminació, ventilació o climatització de l'edificació i l'energia necessària per a satisfer-les.

Per tal d'aconseguir-la, i complir a *Ciudad'ella* els requisits de les subvencions ja exposats, en aquest apartat s'expliquen quins canvis es realitzaran de cada tipologia durant la reforma per a construir un edifici sostenible i ecològic.

Com que es vol obtenir el màxim de suport econòmic al realitzar la reforma, s'ha estudiat quins serien els actes més convenients i quants d'ells es poden dur a terme en aquesta habilitació per acumular la major quantitat d'ajuts.

En primer lloc, la **Tipologia 1** consisteix en la millora de l'eficiència energètica de l'envolupant tèrmica. Aquesta, compleix les funcions de protecció de l'edifici i facilita el seu control climàtic.

Per aconseguir que l'edifici mantingui la calor a l'hivern i a l'estiu s'hi estigui fresc, i com a conseqüència reduir dràsticament el seu consum energètic s'aplicaran les següents mesures:

- Aïllament:
 - De les façanes: Es durà a terme un revestiment des de l'exterior, és la opció més efectiva, i a més, no es perdrà espai útil de l'edifici.
 - Del sostre: Al voltant d'un 30% de la temperatura es dissipa per aquí.
 - Del terra: Es pot aïllar tant per la part de dalt com per la part de baix.

En els tres casos s'utilitzarà la llana de roca.

Figura 2.14. Fragment de llana de fibra de roca. Font: ca.wikipedia.org

Es tracta d'un material sostenible molt eficient ja que funciona com a aïllant tèrmic i acústic; a més, presenta resistència al foc, a la humitat i molta durabilitat.

És una llana mineral composta per un 98% de basalt (una roca volcànica molt fàcil de trobar a la superfície terrestre) i un 2% d'aglutinants²⁸. Prové d'una roca natural 100% reciclable, per tant, es considera un element arquitectònic sostenible. A més, segons unes Declaracions Ambientals de Producte publicades pel sector de llanes minerals, estalvien molta més energia durant el seu ús en un edifici de la que s'utilitza per a la seva fabricació. En concret, per cada tona de CO₂ que emeten les llanes minerals durant la seva fabricació, s'eviten més de 200 tones quan s'utilitzen com a material aïllant.

²⁸ Un aglutinant és un element que serveix per a cohesionar pigments, en aquest cas, vol estabilitzar les fibres minerals.

- Finestres i portes: Són de les zones que produeixen més transmissió tèrmica entre l'exterior i l'interior, i per aquest motiu com més finestres, balconeres, portes, i altres hi hagi, més augmentarà aquesta. No obstant això, en aquest equipament hi haurà moltes obertures, ja que els habitatges n'han de tenir tots i provocarà que entri més llum, l'espai sigui més obert i afavoreixi a la reintegració de les habitants. És per això, que el que determini l'eficiència energètica de les finestres, portes i obertures serà la seva composició.

En primer lloc, s'utilitzaran borlets²⁹ per a segellar tèrmicament les obertures. Després, s'ha fet recerca sobre els múltiples vidres que actualment s'utilitzen i el més adient per instal·lar a les finestres és el doble de baixa emissivitat; tenen una càmera d'aire entre ambdós i serveixen per insonoritzar l'exterior, a part d'aïllar tèrmicament, i atenuar els nivells d'humitat de l'edifici.

El material que s'utilitzarà per als marcs de les finestres i finestrals serà la fusta i es col·locaran caixes de persiana amb aïllament tèrmic al seu interior que redueixin la transmissió tèrmica.

Figura 2.15. Borlet adhesiu de fusta per a una porta. Font: Esteba.com

²⁹ Els borlets són unes tires de material aïllant que es col·loquen en cantonades de portes i finestres. Tenen la funció de protegir de corrents d'aire, fred i pols.

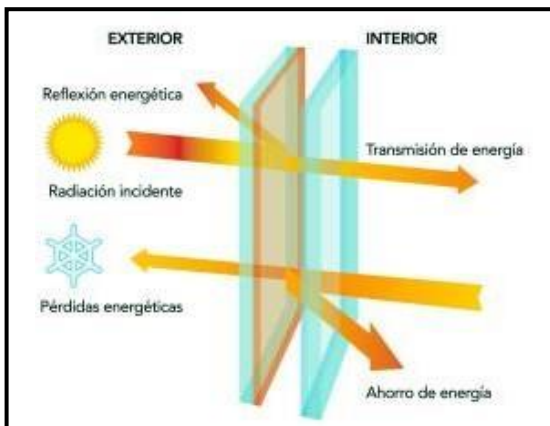

Figura 2.16. Els vidres dobles baixos emissius tenen la capacitat de reflectir l'energia solar evitant que bona part d'aquesta entri a l'habitatge. És a dir, redueixen la quantitat de calor o fred transmès entre l'interior i l'exterior. Font: ferrocanor.com.

Les actuacions de **Tipus 2** que s'executaran seran, per una banda, instal·lar plaques solars tèrmiques i, per l'altra, muntar un sistema de ventilació d'alta eficiència.

En la instal·lació de plaques solars s'aconseguirà minimitzar al màxim la demanda energètica de la calefacció, refrigeració i aigua calenta.

El funcionament bàsic de tots els sistemes solars tèrmics és simple: es capta la radiació solar i la calor es transfereix a un fluid portador de calor (aigua o aire). Una instal·lació d'energia solar tèrmica concentra la calor del Sol acumulat en uns panells denominats col·lectors i la transmet d'un lloc a un altre sense la utilització d'electricitat.

L'objectiu d'aquesta instal·lació és que hi hagi suficient capacitat solar per tal d'evitar el consum de la xarxa elèctrica on s'hi estarà perpètuament connectat per si fos necessari (d'aquesta manera l'edifici mai es quedarà sense corrent). Quan es produeixi més energia de la que es consumeixi, l'excés de producció es tornarà automàticament a la xarxa, el qual quedarà registrat pel comptador. A final de cada mes la comercialitzadora facturarà el balanç entre energia consumida i energia subministrada per a la xarxa i d'aquesta manera es pot aconseguir un consum nul.

Els panells es col·locaran a sobre la teulada dels diferents blocs de l'edifici. La seva inclinació serà la mateixa que aquesta, que és poca i aproximadament complirà els 30° idonis respecte el pla horitzontal. Les plaques estaran orientades cap al Sud, que és el cas òptim, o al màxim cap al Sud possible, ja que és on més sol s'irradia . A més a més, presentaran absència d'ombres durant tot el dia gràcies a la situació i magnitud de la finca.

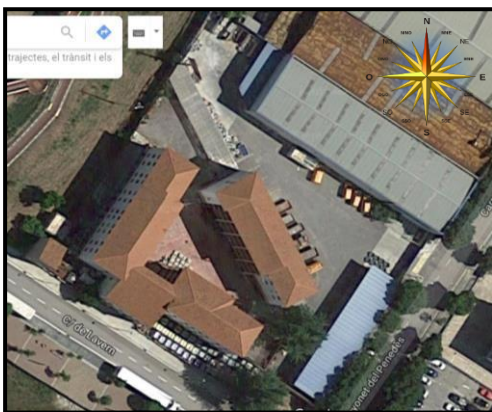

Figura 2.17. Situació de l'edifici respecte els punts cardinals. Font: Google Maps

Pel que fa la ventilació, la millor opció per assegurar el control de la introducció d'aire exterior i d'aquesta manera controlar la qualitat de l'aire interior i el consum d'energia necessari per a la climatització és la següent: Aplicar un sistema de ventilació d'alta eficiència o doble flux que utilitza un sistema de recuperació de calor el qual ens permetrà recuperar l'energia que té l'aire abans de ser eliminat. D'aquesta manera, s'assolirà encara més l'eficiència energètica.

El funcionament d'aquest sistema de ventilació pren aire net de l'exterior i extreu aire danyat de l'interior: El sistema d'extracció capta aire preferiblement de zones més humides, mentre que la introducció d'aire net, després d'un filtrat per a eliminar impureses, es realitza a través dels espais secs. L'aire de l'exterior,

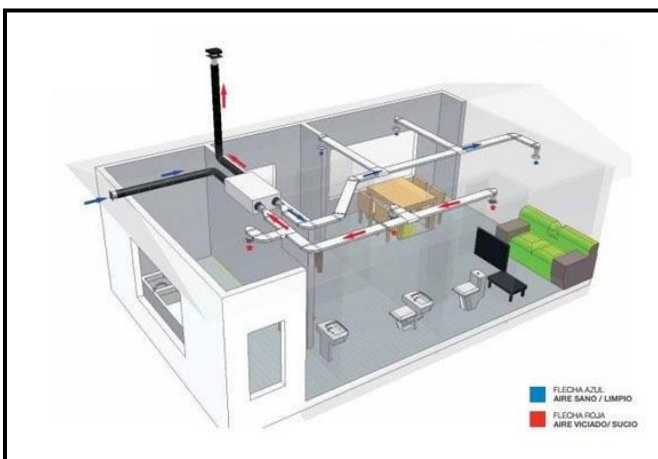

Figura 2.18. Funcionament de la ventilació de doble flux o alta eficiència. Font: Inarquia.

abans de ser introduït a l'ambient interior passa pel recuperador de calor. En aquest es produeix una transferència tèrmica amb l'aire interior que ja està condicionat a la temperatura desitjada a dins l'edifici.

Aquest sistema garanteix la ventilació d'alta eficiència energètica oferint un estalvi econòmic important i una millora del confort, minimitzant enormement la demanda energètica per a la climatització interior.

A l'hora de complir la **Tipologia 3** d'actuacions subvencionables, principalment es tindrà en compte aprofitar la llum natural que durant el dia proporcioni el sol, per tenir un consum gairebé nul d'energia durant la jornada. Per aquest motiu i perquè es creu (com anteriorment ja s'ha mencionat) que les obertures a l'exterior, que a més a més aporten llum, enriqueixen al desenvolupament de qualsevol ésser, i per tant, col·laboren a la reintegració de les dones de *Ciudad'ella*, l'edifici comptarà amb finestres a tots els habitacles i habitacions i el màxim nombre de finestrals o balconeres a les zones comunes. Tot i així, sempre es controlarà la llum natural tenint en compte les condicions climàtiques de totes les estacions de l'any, no només quan es necessita llum solar a l'hivern proporcionant un excés de radiació solar i, com a conseqüència, temperatura a l'edifici durant els mesos càlids.

Com menys potència elèctrica s'utilitzi al complir les condicions de visió, confort i ambientació visual, més augmentarà l'eficiència energètica de la instal·lació. Les condicions de visió consisteixen en que es puguin realitzar de manera adequada les activitats a les quals va destinat l'espai a il·luminar. El confort visual significa l'absència d'enlluernament i un nivell d'il·luminació adequat. Finalment, l'ambientació visual representa la impressió que produeix l'ambient de l'espai a il·luminar als qui es situïn en aquest.

El primer pas per reduir el consum elèctric en il·luminació és mesurar les condicions lumíniques reals de cada espai i avaluar les necessitats de llum en cada recinte. Uns nivells d'il·luminació uniformes i ben ajustats aporten confort als espais més amplis.

D'aquesta manera, en zones de pas o espais com el vestíbul, recepció, etc. n'hi haurà prou amb una llum general sense que sigui imprescindible poder-la regular. Als passadissos s'utilitzaran llums amb sensors de moviment.

Per altra banda, en zones com despatxos, habitacions i estàncies s'utilitzaran llums regulables; el seu to i intensitat podran variar segons les necessitats.

Tota la lluminària interior estarà formada per llums i reflectors LED, ja que són les més eficients i ecològiques gràcies al seu mínim consum; Emeten una calor pràcticament nul·la, i no s'utilitzen elements tòxics ni contaminants durant la seva fabricació. Aportaran un major flux lluminós a menor consum.

Per a la il·luminació exterior nocturna s'utilitzaran reflectors LED solars col·locats a les parets que estiguin exposades al sol unes 5 hores diàries aproximadament. Es trobaran en una posició idònia els que estiguin col·locats en parets exposades al sud o sud-oest.

*Figures 2.19, 2.20.
Reflectors LED
solars de terra i
paret Fonts:
www.amazon.es i
www.leroymerlin.es*

Els reflectors LED són làmpades autònomes que es recarreguen i encenen automàticament gràcies al seu sensor de moviment (les llums de l'entrada i parets que donin al carrer, es mantindran tota la nit enceses), consumeixen molt poca electricitat i tenen una vida útil d'unes 50.000 hores.

El seu funcionament es du a terme gràcies a la bateria i el panell amb cèl·lules fotovoltaïques que porta incorporat la llum. Aquestes capturen l'energia solar i la converteixen en electricitat. A la part central d'una cèl·lula fotovoltaïca hi ha dues capes de silici, un material semiconductor. La primera està plena d'electrons de

càrrega negativa i la segona capa està constituïda per protons de càrrega positiva.

Quan les cèl·lules fotovoltaïques s'exposen a la llum solar, els electrons es mouen a la capa carregada de protons i creen un corrent continu.

On no arribi prou llum solar durant el dia s'instal·laran reflectors LED convencionals a les parets o terra.

Figura 2.21. Reflector LED convencional. Font: lampamania.es

2.2 PRESENTACIÓ CIUTAD'ELLA

Per tots els aspectes i motius esmentats i exposats anteriorment, l'educació és bàsica. És bàsic educar a tots els infants (i persones de totes les edats) amb una identitat lliure d'estereotips i rols de gènere, amb el respecte i les relacions saludables com a base fonamental. Pamela Palenciano ho assenyala al seu monòleg anomenat "No sólo duelen los golpes":

"A mí me parece un grandísimo error que protejamos a las mujeres por su condición de ser mujer, porque ya te están diciendo que ser mujer es susceptible de protección. Y lo que tiene que cambiar es precisamente eso, que yo no necesito protección para ir por la vida, que yo soy una persona, que mis genitales sean de una determinada manera no me hace vulnerable. Lo que tienen es que actuar sobre los agresores, no sobre las víctimas"

És cert, que el canvi s'ha de realitzar des del principi, d'arrel, per aconseguir una societat exempta de les violències. Tot i així, per continuar la lluita contra aquestes, actualment encara és necessari estar dotats d'equipaments,

professionals experimentats i plans de reinserció per acompanyar les supervivents.

Per aquest motiu, també, neix *Ciudad'ella*; Un refugi per a dones en risc d'exclusió. Un refugi per a totes aquelles a les que la vida ha maltractat i la societat ha donat l'esquena. Un recés, una ciutadella on curar-se les ferides i tornar-se a aixecar.

Per tal d'ampliar el coneixement obtingut a través de la lectura de llibres, documents, estudis, visualització de presentacions on-line sobre el tema, i acabar d'acotar i cenyir cada una de les característiques que *Ciudad'ella* tindrà, vaig decidir buscar persones expertes, dones especialitzades en la violència masclista i el treball amb supervivents d'aquesta. Primerament vaig dirigir-me (altra vegada) al SIAD de Vilafranca del Penedès, sol·licitant la realització d'una entrevista amb dubtes que encara tenia. En aquest cas sí que va ser possible contactar amb elles, i vam concretar una reunió amb dues de les treballadores del servei; Teresa Planas Figueras, tècnica de la regidoria de cooperació i solidaritat i igualtat de Vilafranca del Penedès i Eva Millas Toboso responsable d'aquesta mateixa regidoria. En la trobada vam discutir sobre quina seria la millor manera de dissenyar aquest edifici, exposar necessitats i punts de vista variats pensant en les usuàries i un funcionament realista.

Com a anècdota, em va sorprendre que, a l'explicar-los la proposta en la que consistia el meu TREC em van dir que sempre havien tingut al cap la creació d'una *Ciudad'ella* en aquest edifici de la vila, sempre havien pensat que allà podria crear-se un centre així. Aquest és el somni de les treballadores del SIAD; Però la falta d'inversió envers el servei no els permet dur-lo a terme. Això em va fer sentir capaç, d'algun dia, poder fer realitat el meu projecte de TREC.

Paral·lelament, vaig plantejar l'entrevista a dues expertes més sobre el tema amb les quals vaig poder contactar. Per una banda, Sílvia Ros Duran, Cap d'Acció social i Coordinadora d'Àrea, Diplomada en Treball social i Llicenciada en Antropologia. Treballa (fa 28 anys) a l'administració pública local en l'àmbit de

serveis a les persones. Per altra, Ainara González Espinosa, tècnica en promoció d'igualtat de gènere, i treballava també al SIAD de Vilafranca. Ambdues van compartir amb mi coneixements i idees per aplicar al centre.(Redacció de les entrevistes a l'apartat 5.1 *Entrevistes*, als annexos).

Amb tota la informació que fins aleshores havia recopilat i acumulat, vaig completar el disseny de *Ciudad'ella*.

2.2.1 Ubicació

Avui en dia, un centre així és necessari a qualsevol lloc si no existeix encara, perquè hi ha agressions masclistes diàriament. A Vilafranca caldria amb més motiu encara, perquè no hi ha cap alberg per a dones, no tenen cap lloc on poder-se allotjar. A tota la vegueria Penedès en general seria una proposta interessant i també necessària.

Nogensmenys, utilitzar les dades d'agressions masclistes d'un lloc concret per esbrinar si seria necessari un centre com Ciudad'ella en aquest és inútil, ja que, majoritàriament, les futures usuàries de l'equipament serien derivades d'altres zones en gairebé tots els casos. Això es duu a terme per seguretat, perquè s'han de mantenir allunyades dels seus agressors. Les noies de qualsevol població, en cas d'incorporar-se en un centre d'aquestes característiques, s'haurien d'instal·lar en algun lloc lluny del seu ambient usual com a mínim un temps.

Segurament hi podria haver alguna excepció, i que la persona es pogués allotjar al mateix lloc on viu habitualment, si la seva protecció fos garantida.

2.2.2 Organització de l'equipament

Ciudad'ella consistirà en un servei d'acollida i recuperació gratuït, especialitzat, residencial i temporal. Partint de l'objectiu del compliment dels drets a la protecció, a la seguretat, a una atenció especialitzada i adaptada, i basant-se en la

cooperació entre especialistes i les necessitats de cada usuària, s'oferirà un acolliment i atenció integral per a fer possible la recuperació de les dones i la seva autonomia i els seus fills i filles a càrrec.

Aquest procés de recuperació combinarà les teràpies, activitats, tallers, xerrades col·lectives i individuals.

És interessant que les supervivents comparteixin el mateix espai, es produirà un efecte positiu en quant a grup de suport mutu. Tot i així, el centre tindrà espais comuns i particulars, ja que la vida privada també necessària, es compaginarà amb la convivència entre usuàries. El centre també té l'objectiu de permetre fer vida familiar propiciant la relació entre la dona i els seus fills, en cas que n'hi hagi.

Aquest centre es dividirà en tres mòduls diferents. El que tindrà més cabuda es situarà a l'edifici principal que té forma de L, i consistirà en una residència per supervivents de violència masclista, on les usuàries s'hi establiran el temps que necessitin per treballar la recuperació fins aconseguir refer la seva vida, poder tornar a l'exterior de manera totalment autònoma.

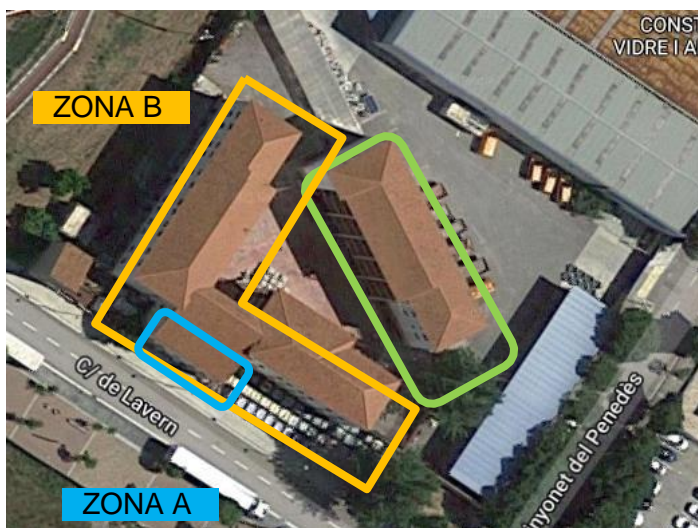

Figura 2.22. L'edifici encerclat de color taronja serà la residència ordinària i zona B, i l'encerclat amb verd, on hi haurà l'alberg d'emergència i les residències per a usuàries drogodependents. De color blau, s'encercla la zona A de l'edifici que té tres plantes.

Font Google Maps, edició pròpia.

Aquest edifici té quatre plantes (zona B) i una zona frontal A de tres plantes (assenyalades a la figura 2.22).

El conjunt d'aquestes comptarà amb dues escales, una situada a l'extrem nord i l'altra al centre de l'edifici. La del final de l'ala també tindrà un ascensor, per

facilitar l'estància de, si fos necessari, persones amb mobilitat reduïda, la utilització de cotxets per a nadons, etc.

La residència d'acollida estarà formada per 21 apartaments de 37m² (aproximadament, varia segons l'apartament concret) d'una sola habitació però amb capacitat d'habilitació per establir-s'hi una usuària i el seu fill o filla. En aquesta residència hi haurà 6 apartaments d'uns 65m² amb dues habitacions habilitades (una habitació infantil amb dos llits i el dormitori principal) que aniran dirigits a possibles usuàries que tinguin dos o més menors a càrrec.

Tots els estudis disposaran d'una cuina pròpia ja que cadascú tindrà els seus horaris dins la rutina que s'estableixi. També comptaran amb un lavabo amb dutxa i calefactor. Tindran una taula, una butaca individual i un televisor sobre d'un moble amb espai per emmagatzemar-hi el que sigui; el llit i un armari amb prestatges, calaixos i una barra per guardar i penjar la roba. Tots els apartaments tindran finestres exteriors per tenir llum natural i complir amb les mesures energèticament eficients establertes.

Les residents d'aquest mòdul pagaran un lloguer social simbòlic i assequible a les seves condicions (pot provenir de prestacions que rebin) amb l'objectiu d'habituar-se a assumir les despeses de funcionament.

A la planta baixa d'aquest edifici hi haurà una àmplia recepció que donarà acolliment a les persones que arribin. A la banda esquerra d'aquesta hi haurà els lavabos comunitaris de la planta baixa i una sala d'actes que s'utilitzarà en grans ocasions o celebracions. Just a darrere, hi haurà la sala d'estar, una àrea de descans amb sofàs, taules on poder jugar, escriure, conversar...

A la banda dreta de la recepció hi haurà la biblioteca i sala d'ordinadors; Tindrà una zona específica de lectura feminista amb les últimes informacions sobre la igualtat entre homes i dones. L'àrea amb ordinadors és important per a que les usuàries rebin formació i suport a l'hora de dur a terme tràmits en línia. Avui en dia les sol·licituds de subsidis, prestacions, les actualitzacions de currículums o

l'adhesió a una oferta de treball es realitzen a través de la xarxa, tenir aquesta formació serà vital per anar reconstruint la seva vida.

Per últim, també hi haurà sales on fer reunions, teràpies, tallers etc. que tindran una disposició diferent a la tradicional: No hi haurà una taula que representi un impediment professional, ja que les dones que visquin a *Ciudad'ella* es trobaran en una situació molt vulnerable, i el que necessitaran és que hi hagi com menys barreres millor, que siguin espais agradables, acollidors i evitin al màxim els elements físics que formin separacions. Tot i així, just a la dreta de la recepció hi haurà un petit despatx convencional de direcció que també s'utilitzarà si s'ha de fer una reunió amb algú de l'exterior de l'equipament (per exemple polítics, entrevistes de feina, reunions entre jutges o advocats i els treballadors de *Ciudad'ella*...).

A la primera planta de l'edifici hi haurà 7 apartaments convencionals i 2 de dues habitacions. A la zona central, una sala de jocs pels infants i una polivalent (amb taules de billar i ping-pong) on es poden realitzar activitats de qualsevol tipus. L'habitació infantil estarà dividida en dues parts: en primer lloc una zona gairebé buida dirigida a activitats més motrius amb matalassos prims i coixins a terra. En segon lloc, hi haurà tauletes on jugar, dibuixar, parlar... I prestatges pensats per a guardar-hi jocs, estris i material per fer manualitats, etc. També hi haurà joguines educatives i lúdiques.

A la segona planta de l'immoble (l'última planta de la zona A) també hi haurà habitatges i a la part central una sala de gimnàstica amb aparells per fer esport, ballar, etc. A l'altra meitat del mig, la zona A, es situarà la bugaderia comuna de la residència; Aquesta tindrà rentadores i un estenedor per a les usuàries. En aquesta cambra hi haurà paret des del terra fins a un metre i mig d'alçada, a partir d'aleshores estarà constituïda per una estructura de vidre, tant a les parets com al sostre, que permeti l'entrada de tota la llum i d'aquesta manera eixugar la roba dels estenedors.

L'últim pis estarà format per 7 estàncies més d'una sola habitació i 2 de dues.

Els altres dos mòduls de l'equipament es desenvoluparan a l'edifici restant. Són de logística més complexa, però després de la recerca realitzada vaig concloure que eren els més necessaris per a *Ciudad'ella*, Vilafranca, i tota la comunitat catalana en general.

Un dels dos serà un alberg d'urgència, dirigit a dones sense sostre, passavolants... Que duguin a terme estades de curt termini. I és que Vilafranca compta amb un equipament d'aquestes característiques però només el poden utilitzar homes, actualment les dones sense sostre no poden allotjar-se enlloc. A més a més, la feminització de la pobresa³⁰ provoca que les dones tinguin sous i pensions més baixes i com a conseqüència, també, un risc més elevat de no tenir recursos, tant en l'edat adulta com durant l'envelliment.

L'alberg utilitzarà gairebé amb totalitat les dues primeres plantes d'aquest edifici: A la baixa hi haurà un menjador comunitari i una cuina on es serviran els àpats. Al segon pis hi haurà una habitació col·lectiva formada per lliteres i prestatges on guardar les pertinences, amb cabuda de fins a 18 persones, una sala d'estar equipada de manera semblant a la de la residència però més reduïda i els lavabos i dutxes comunitaris per a les usuàries de l'alberg. Utilitzaran la bugaderia de la residència i també podran estar a la sala de gimnàstica, polivalent o infantil d'aquesta.

L'últim mòdul de *Ciudad'ella* consistirà en una residència també de recuperació, és a dir, enfocada a llargues estades, però en aquest cas, per a dones que a part d'haver patit violència masclista, duen a terme un consum actiu de tòxics. Són dones que acumulen un risc brutal, ja que hi ha una problemàtica afegida a la

³⁰ La feminització de la pobresa és un fenomen que té lloc en països capitalistes que consisteix en que la majoria de pobresa (tant econòmica com de l'absència de benestar) la pateixen les dones a causa de diferents aspectes: Tradicionalment duen a terme feines més mal pagades, se'ls atribueixen les feines de la llar i com a conseqüència duen a terme jornades laborals dobles...

violència masclista patida. Si visquessin amb les altres usuàries, que ja es troben en una situació complexa, es podria distorsionar molt la convivència.

Les dones drogo-dependents no poden tenir accés a cap pis d'urgència ni acollida, és un recurs que no existeix. Aleshores, aquestes no tenen cap lloc on refugiar-se, reconstruir i recuperar la seva vida. A més a més, pot ser que el consum que duguin a terme hagi començat o incrementat a causa de les violències masclistes patides i per tant, la seva addicció present sigui, també, conseqüència del masclisme.

En aquesta residència l'objectiu serà eliminar el consum de drogues actiu i la dependència de les seves usuàries d'aquestes des d'una perspectiva de gènere. Al superar l'addicció, es podran derivar si és necessari a la residència general i des d'allà recuperar-se de les violències masclistes viscudes.

Aquest mòdul es desenvoluparà en els dos últims pisos del segon edifici. Al pujar les escales hi haurà una sala d'estar per a elles i una biblioteca reduïda adjacent a la cambra. La resta de planta estarà formada per 3 apartaments idèntics als de la residència general. Les usuàries també tindran la seva pròpia cuina, lavabo i menjador però probablement conviuran encara més amb els professionals ja que són més dependents.

Al quart pis de l'edifici s'hi trobaran 3 apartaments més i la bugaderia d'aquesta part de la residència. De la mateixa manera que la de la general, tindrà el sostre i part de les parets laterals construïdes de vidre.

Tots els apartaments d'aquest mòdul tenen la capacitat de ser habilitats per a usuàries que tinguin fills en cas que fos necessari.

2.2.2.1 *Mesures per evitar la creació d'un gueto*³¹

Durant el plantejament i realització d'aquest projecte, i a mesura que es desenvolupa el coneixement sobre el tema, una de les preocupacions que més es reiteren és si realment s'ajudaria a les usuàries, que *Ciudad'ella* no suposés la creació d'un lloc marginal. Es presenta el debat de si crear l'equipament o no per això, però si no es duu a terme, les supervivents no tindran enlloc on refugiar-se. Aleshores es decideix investigar i insistir en aconseguir que el centre no s'estigmatitzi.

Per començar, per no convertir *Ciudad'ella* en un gueto, l'objectiu per normalitzar al màxim la situació de les usuàries és que el centre sigui com casa seva. Que estiguin protegides però no aïllades. Donar prou comunicació i interrelació amb l'entorn i barri més proper, naturalitzar la situació. Són dones que s'han trobat amb un fet molt greu, no poden continuar en el seu ambient habitual però no han fet res per merèixer estar aïllades o no integrades socialment. La relació amb l'atmosfera és un pas necessari per a ressorgir d'una mala experiència. La relació amb iguals i que han passat per una experiència semblant també.

Sílvia Ros, diplomada en Treball social, llicenciada en Antropologia, Cap d'Acció social de l'Ajuntament d'Abrera i Coordinadora de l'Àrea, ho argumenta d'aquesta manera en una de les entrevistes que s'han realitzat: "s'hauria de fer ús dels serveis i recursos de la comunitat, com l'escola, el centre de salut, botigues, i altres serveis. (...)". Que les dones puguin entrar i sortir lliurement i amb els horaris pactats amb el grup per facilitar l'organització de la casa i les tasques comunes. Si poden aprofitar plans ocupacionals i cursos d'inserció laboral també. El seguiment individual per treballar la seva situació personal i laborar-la s'hauria de compaginar amb altres hàbits de relacions i fer xarxa. Per aquest motiu, al meu entendre, cal que el centre no sigui aïllat, de fàcil accés, ben comunicat. Fer una

³¹ Gueto: És una zona o barri habitat per un determinada condició, grup ètnic, cultural o religiós de manera involuntària o voluntàriament. Es pot viure en un grau de major o menor aïllament i marginació. *Font: Oxford Languages*

tasca per a posar en valor tota la feina que s'hi fa. També, acompanyar-ho d'una campanya de posar en valor l'esforç que fan les pròpies víctimes i quin és el cercle de la violència i les seves conseqüències.”

La veritable diversitat no rau només en la barreja de cultures i tradicions que a l'interior de l'equipament ja existirà, sinó en que la vida de l'exterior entri allà. Per això, la biblioteca i sala d'actes seran espais oberts a l'exterior (Ambdues dependències s'han distribuït de manera que tinguin entrada directa des de la via pública); La biblioteca serà pública, oberta a tothom. A més a més, des de fa anys, un dels partits polítics que formen el consistori, Vilafranca en Comú, reclama la creació d'una nova biblioteca a la vila: “La nova biblioteca ha de ser un equipament cultural interdisciplinari que lluiti per la igualtat d'oportunitats i es fonamenti en la diversitat i el mestissatge. Un espai actiu i participatiu que s'integri a la xarxa cultural i social vilafranquina i que interactuï amb el món educatiu i veïnal. Un equipament capaç de generar activitat cultural i social i de garantir l'equitat en l'accés a la cultura.”³²

La biblioteca de *Ciudad'ella* seria l'aplicació idònia d'aquesta sol·licitud, complint els requisits i enriquint doblement l'espai.

Altrament, la sala d'actes s'utilitzarà en les grans ocasions com sopars de Nadal. Durant la resta de l'any es llogarà per a que es realitzin activitats alienes a la llar. Els ingressos s'invertiran en el funcionament de l'equipament. Per exemple, es duran a terme desfilades de moda. Pot semblar contradictori que es dugui a terme a un lloc on s'hi allotgin dones que gairebé no tenen roba per a vestir-se, però elles podran assistir-hi, quan es necessiti personal treballar-hi, i la majoria de marques de roba acceptaran cedir restes del seu inventari a un preu mòdic. Són oportunitats per obrir les portes de *Ciudad'ella* a l'exterior.

³² ARNABAT, RAMON (regidor de Vilafranca en Comú). “La bústia de la Fura”. La Fura, 20 febrer 2021. (Consulta: 3 abril 2021)

2.2.2.2 Personal que hi treballa

A *Ciudad'ella* hi treballarà un equip professional multidisciplinari, integrat per persones formades en violència masclista i perspectiva de gènere (a través de postgraus, màsters, formacions, cursos i seminaris) i titulades en treball social, psicologia, psicologia infantil, educació social, dret...

D'aquesta manera, les 24 hores del dia hi haurà experts al centre per a que les dones se sentin acompanyades durant tot el procés.

A *Ciudad'ella*, partint del reconeixement de la diversitat (d'edat, lloc d'origen, situació socioeconòmica, condicions, etc.) s'ha d'intervenir per eliminar les desigualtats socials que aquestes puguin generar. Es treballarà des dels diversos departaments especialitzats i serveis que s'ofereixin en xarxa, complementant els recursos i col·laborant horitzontalment, per aconseguir una mateixa meta i objectius.

Això no només significarà una simple coordinació i intercanvi d'informació constant, sinó que potenciarà la feina estable, sistemàtica i competent, i el domini del treball en equip i la cooperació. D'aquesta manera s'aconseguirà fer un treball de seguiment i suport constant i proper, on les dones decidiran quan estan preparades per fer un pas endavant (abandonar la residència, etc.).

A través de l'atenció multidisciplinària es podran complir objectius com l'atenció psicològica de les supervivents, el recolzament educatiu de la unitat familiar, el seguiment de les reclamacions dels drets de la dona, la formació preventiva en perspectiva de gènere amb els valors d'igualtat, l'adquisició d'habilitats en la resolució no violenta de conflictes, i recolzament a la formació d'inserció laboral i cerca de feina... A més a més, es volen transformar les vivències patides en recursos per a elles, sense que siguin males experiències però sí aprenentatges formidables; Sabran allò que no volen tornar a viure, ja que ara són (si no ho eren abans) plenament conscients de les conseqüències que té en la seva vida passada, actual i pròxima.

2.3 PART TÈCNICA

2.3.1 Esbossos

A través de tota la informació obtinguda vaig desenvolupar aquesta part juntament amb l'apartat 2.2.2 *Organització de l'equipament* del treball. Vaig dibuixar els esbossos de totes les plantes dels edificis que conformen *Ciudad'ella* i de parts concretes que volia definir a mà abans de transferir-los digitalment. En aquest estat inicial la importància no radica en les tècniques utilitzades ni les errades gestuals dels dibuixos (no és important dibuixar-ho bé), sinó en la varietat d'opcions i dissenys plantejats amb la finalitat d'escollir el millor (combinació entre practicitat, estètica, viabilitat, etc.).

Seguidament, es mostren escanejats d'alguns d'aquests croquis inicials³³.

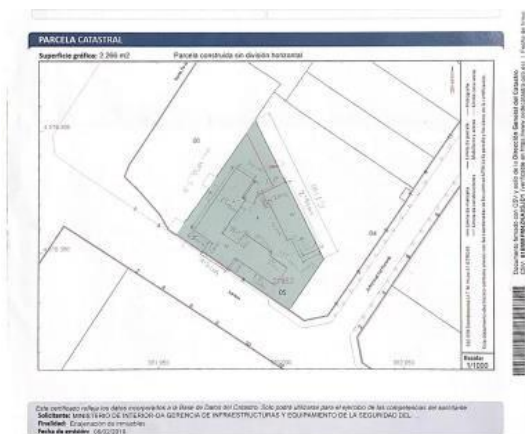

Figura 2.23. La imatge del cadastre de l'edifici actual ha estat el model de càlcul de les mesures, escales i formes de la construcció.

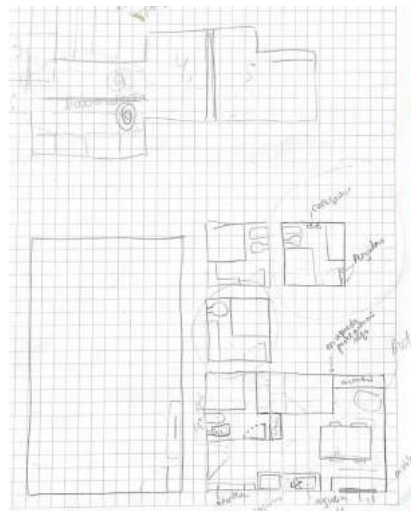
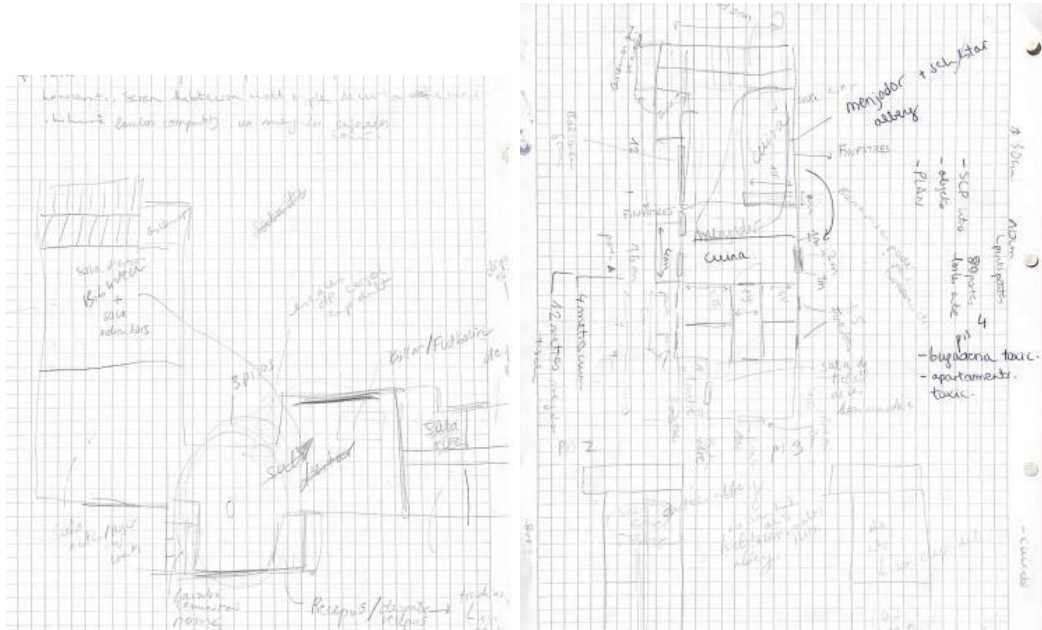

Figura 2.24. A la part superior del full disseny inicial te la primera planta del centre. A la part inferior, disseny de diferents models de distribució dels apartaments de Ciudad'ella.

³³ En tots els casos els escàners provenen de documents, fulls i dibuixos de fitxer propi i escanejats per mi.

Figures 2.25, 2.26. Disseny inicial de les diferents plantes d'ambdós edificis.

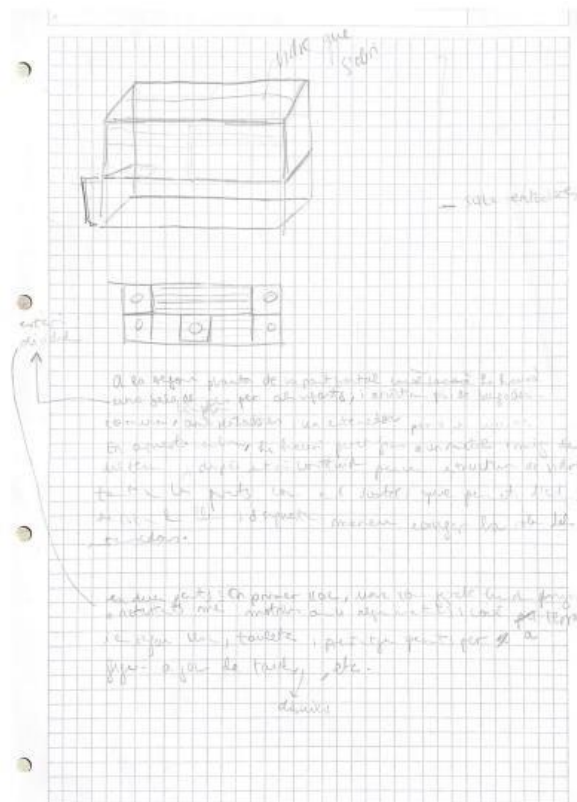

Figura 2.27. Disseny específic dels safarejos del centre; Constituïts per sostres i parets (aquestes parcialment) de vidre.

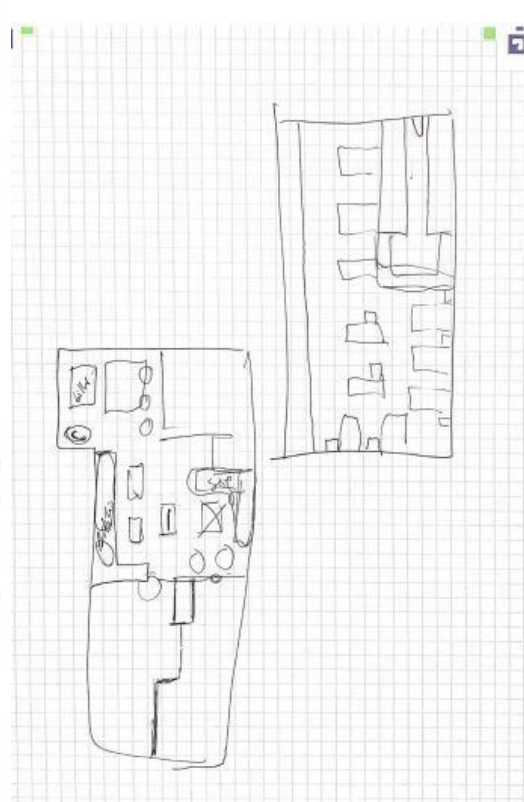

Figura 2.28. Esbossos amb modificacions i millores respecte als dissenys inicials a 54 mesura que s'ha desenvolupat el projecte.

Figura 2.29. Fulls amb anotacions a sobre les imatges de l'estat actual de l'edifici a remodelar.

2.3.2 Plànols

2.3.2.1 Procés

Un cop la distribució de l'espai està finalitzada i plasmada als croquis, s'ha de projectar digitalment. Vaig investigar sobre quin seria el programa idoni per a fer-ho, amb la finalitat d'obtenir el resultat més acurat i semblant a la realitat possible. Vaig concloure que la millor aplicació per crear aquests plànols era *Autocad*³⁴. Sabia que existia però mai l'havia utilitzat ni sabia com funcionava.

Al documentar-me sobre el software vaig veure que tenia un cost molt elevat (El preu d'una subscripció anual ronda els 2400€). Tot i així havia llegit sobre llicències educatives que l'empresa proporcionava a escoles que utilitzessin el programa. De manera que jo de forma individual vaig decidir presentar una sol·licitud d'obtenció d'una d'aquestes llicències. Després d'un seguit de presentacions de carnets estudiantils, informes del centre educatiu al qual pertanyo i certificats conforme soc una estudiant que sol·licitava l'*Autocad* amb

³⁴ "Autodesk AutoCAD és un programa de disseny assistit per ordinador per a dibuix en 2D i 3D. El nom AutoCAD va sorgir com a fusió entre el nom de l'empresa que el comercialitza i desenvolupa, Autodesk." Autocad. 23 novembre 2021: *Viquipèdia.org* (Consulta: 7 desembre 2021).

finalitat educativa, vaig aconseguir que se m'assignés una autorització per a descarregar-me el programa.

Seguidament, a través d'intuïció, vídeos tutorials d'Internet i proves amb més i menys èxit, va ser possible instal·lar el programa al meu ordinador portàtil. S'ha de dir que els professionals que treballen diàriament amb aquests softwares utilitzen dispositius molt més potents que el meu a causa de la complexitat i el pes que té el programa. Tot i així, pel nivell necessari en aquest cas, el meu dispositiu servia.

Aquest procediment el vaig repetir de manera idèntica amb el programa Enscape que finalment no vaig utilitzar.

A l'obrir per primer cop el software programat ja al meu equip, vaig percebre la dificultat que suposaria aprendre a utilitzar-lo. Per aquest motiu, vaig apuntar-me a un curs gratuït on-line d'una durada de 80 hores d'una empresa anomenada Edutin Academy. Vaig estar realitzant-lo durant el primer i el segon trimestre del curs 2021.

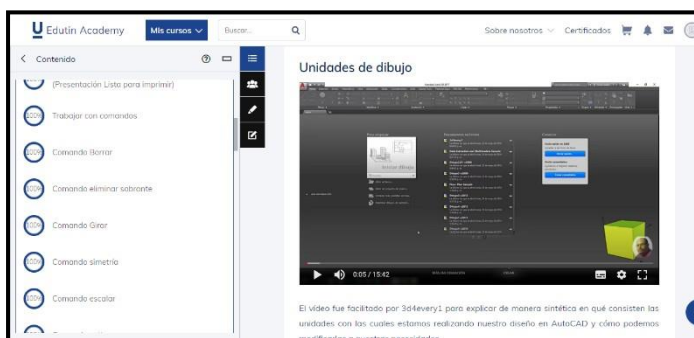
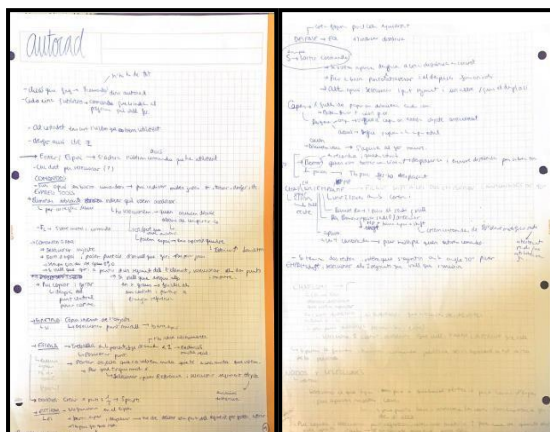

Figura 2.30. Captura de pantalla del format del curs online; A l'esquerra contingut del curs, a la dreta el vídeo explicatiu corresponent.

Aquest curs no consistia en res més que un conjunt de vídeos ordenats i algun document escrit amb explicacions per aprendre a fer funcionar el programa. Mica en mica, amb l'ajuda d'aquesta formació vaig començar a saber utilitzar ordres del programa i a agafar pràctica fent-les servir.

Figures 2.31, 2.32.
Escàners de pàgines
d'apunts preses
durant la formació.
Font: Arxiu propi.

El mitjà per aconseguir-ho consisteix en invertir-hi hores de manera indefinida provant fins aconseguir el que vols.

Figura 2.33. Primeres línies que vaig dibuixar amb l'aplicació el març del 2021. Font: Arxiu propi.

Algunes de les eines i funcions del programa que més he utilitzat han estat:

- **Línia:** És la funció més senzilla, et permet crear segments en línia recta.
- **Girar:** Selecciónt l'objecte que vols girar i un punt de l'eix de rotació, un objecte es pot inclinar manualment, inserint els graus de gir o utilitzant punts de referència d'un segment de l'element.
- **Copiar:** Copiar objectes a una distància una posició específica.
- **Escala:** Aquest comandament permet augmentar o reduir els objectes seleccionats conservant les mateixes proporcions que abans de modificar-lo.

- **Desfasament:** Consisteix en la creació d'una figura paral·lela a una distància o punt concret. És molt útil a l'hora de dibuixar murs i parets ja que t'estalvia haver de repetir el dibuix moltes vegades.
- **Empalmament:** Empalma els extrems dels objectes, creant cantonades de 90° sense modificar el radi o una corba. Es pot aplicar a més d'una cantonada prement la funció "Múltiple".
- **SCP:** Aquesta funció defineix l'origen i orientació del sistema de coordenades que en aquell moment utilitzis. Estableix el pla de treball, eixos XY i de rotació, direccions horitzontal i vertical, i altres referències geomètriques. En el disseny arquitectònic de *Ciudad'ella* aquesta funció és necessària a causa de les diferents orientacions dels dos edificis.

Maneres de treballar que es poden activar i desactivar durant l'edició dels plànols a través de la barra situada a l'inferior de la pantalla del programa. Són de gran utilitat per facilitar l'ús dels comandaments anteriors.

- **Mode referència d'objectes:** Aquesta funció força al cursor a punts de referència en 2D.
- **Mode ortogonal:** Consisteix en restringir el cursor ortogonalment. D'aquesta manera no pots dibuixar diagonals excepte si les fas en un punt de referència.

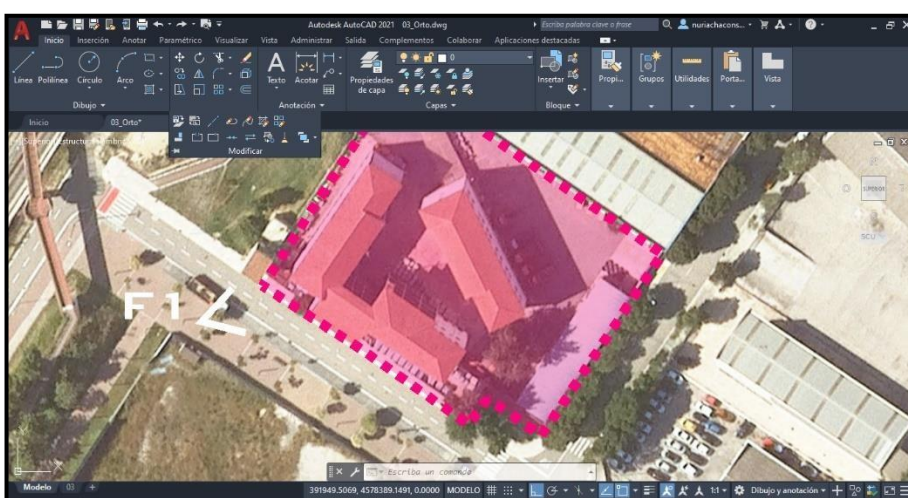

Figura 2.34. Barres de funcions inicials del programa. Font. Captura pròpia.

Altres comandaments que inicialment vaig aprendre a fer servir, com *Nodos y selecciones*, xamfrà o dividir, els he utilitzat amb poca freqüència.

Durant aquest procés m'he topat amb innumbrables entrebancs. En alguns casos els he sabut solucionar sola de manera ràpida, en altres he estat dies per aconseguir-ho. En alguns aspectes, fins i tot, he necessitat demanar ajuda a l'arquitecta Montse Vicente, experta en el funcionament d'*Autocad*, al trobar-me del tot encasellada. A mesura que anava aprenent descobria dreceres o funcions de l'aplicació que et permeten estalviar molta feina. El procés de representació de plànols que he seguit ha estat:

- Delimitar el terreny i la silueta de l'edifici.
- Definir els murs i parets.
- Inserir les escales i ascensors.
- Afegir finestres, finestrals, balconeres i portes.
- Afegir els sanitaris.
- Distribuir el mobiliari.

En aquesta part, hi ha elements bastant teòrics que s'han de tenir en compte i anar aplicant: Utilitzar les normatives i mesures estàndards dels elements com finestres, amplitud de parets, etc. Un cop havia dibuixat correctament tots els plànols de cada planta i edifici, els dibuixos s'havien de preparar per a la presentació i impressió.

Per tal de situar les obres objecte del projecte correctament, calia incloure un plànol de situació, un d'emplaçament i un ortofotomapa. Aquests descriuen i justifiquen les obres. El plànol de situació (Pàgina 63) està a escala E: 1/50000, el plànol d'emplaçament (Pàgina 64) podrà estar a escala E: 1/2000 i l'ortofotomapa (Pàgina 65). En aquests he inclòs la implantació de la intervenció als principals elements de l'entorn: vies públiques, edificacions veïnes, etc. i també el Nord Geogràfic.

Per realitzar aquests plànols m'he descarregat els mapes corresponents a l'Institut de Cartografia de Catalunya (I.C.C.), i els he inserit als fulls de presentació d'*Autocad* determinant les escales necessàries en cada cas. Aquest procediment és bastant costós quan no ho has fet mai.

També he distribuït als fulls de presentació els plànols de cada planta dels edificis, justificant, també, les escales corresponents.

Les principals adversitats que m'he trobat durant el procés han estat entendre conceptes i funcionaments generals de l'aplicació o creació d'elements que s'apropa més a la informàtica i domini total del software que no pas al dibuixar o dissenyar mitjançant eines. Considero que això és el més difícil d'aprendre de manera autodidacta.

Algunes d'aquestes són:

- Entendre el concepte d'unitat d'*Autocad*, el funcionament de les escales i les mesures en relació les mides reals. Problemes definint la mida del traçat i representant la figura real a l'aplicació.
- Entendre l'ús i la diferència entre l'espai model i l'espai presentació. Passar el el dibuix del primer al paper de presentació.

Quan començava a representar els plànols a *Autocad*, vaig dissenyar tota una planta sencera a l'espai presentació, sense saber que allà no s'hi havia de dibuixar directament. Aleshores, no em coincidien les mides que havia definit i els paràmetres no em funcionaven.

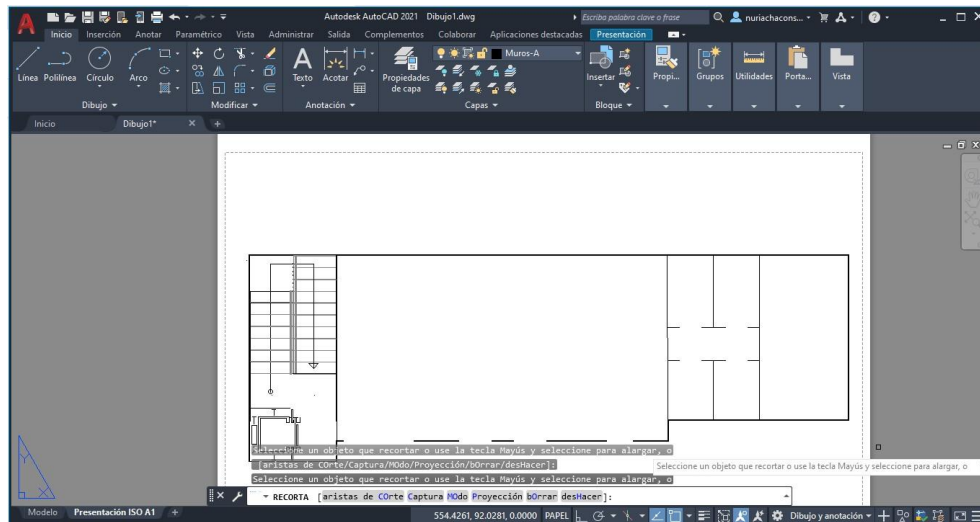

Figura 2.35. Imatge de la planta creada a l'espai incorrecte. Font: Captura pròpia.

- Entendre què eren i el funcionament de les finestres a l'espai de presentació.
- Configurar les diferents capes que fan referència al diferent tipus de traçat del dibuix a l'hora d'imprimir els plànols.
- Aprendre a crear un bloc (caixetí) per poder utilitzar-lo com a plantilla per a tots els fitxers.

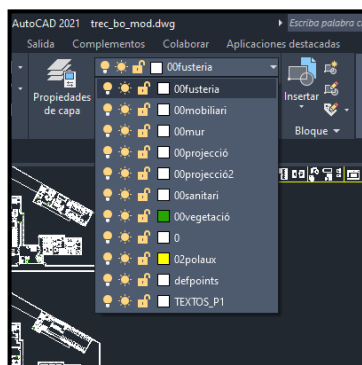

Figura.2.36. Mostra de les capes creades per representar els plànols. Font: captura pròpia.

- Escalar en el paper de presentació els dibuixos.

Els principals problemes en l'ús d'eines i comandaments de l'aplicació van ser com dibuixar línies exactament rectes (Mode ortogonal), o que coincidissin concretament amb altres (Mode punts de referència). Aquest entrebanc és un exemple dels que amb ajuda d'una persona ("professor humà") hauria pogut resoldre instantàniament, i en canvi, em va costar molt d'esbrinar.

Convé destacar que, com s'ha pogut observar, tot el procés pràctic d'aquest projecte s'ha desenvolupat pel mètode assaig-error, com a conseqüència de la manera autodidàctica que s'ha dut a terme.

2.3.2.2 Resultat

Resultat final del projecte arquitectònic de la reforma de l'antiga Caserna de la Guàrdia Civil de Vilafranca del Penedès per a convertir-la en un centre d'acollida per a dones supervivents de violències masclistes (*Ciudad'ella*):

Ciutadella

**REFORMA I CREACIÓ D'UN CENTRE D'ACOLLIDA
PER A SUPERVIVENTS DE VIOLÈNCIA MASCLISTA**

VILAFRANCA
DEL PENEDÈS

PILARINA BAYÉS

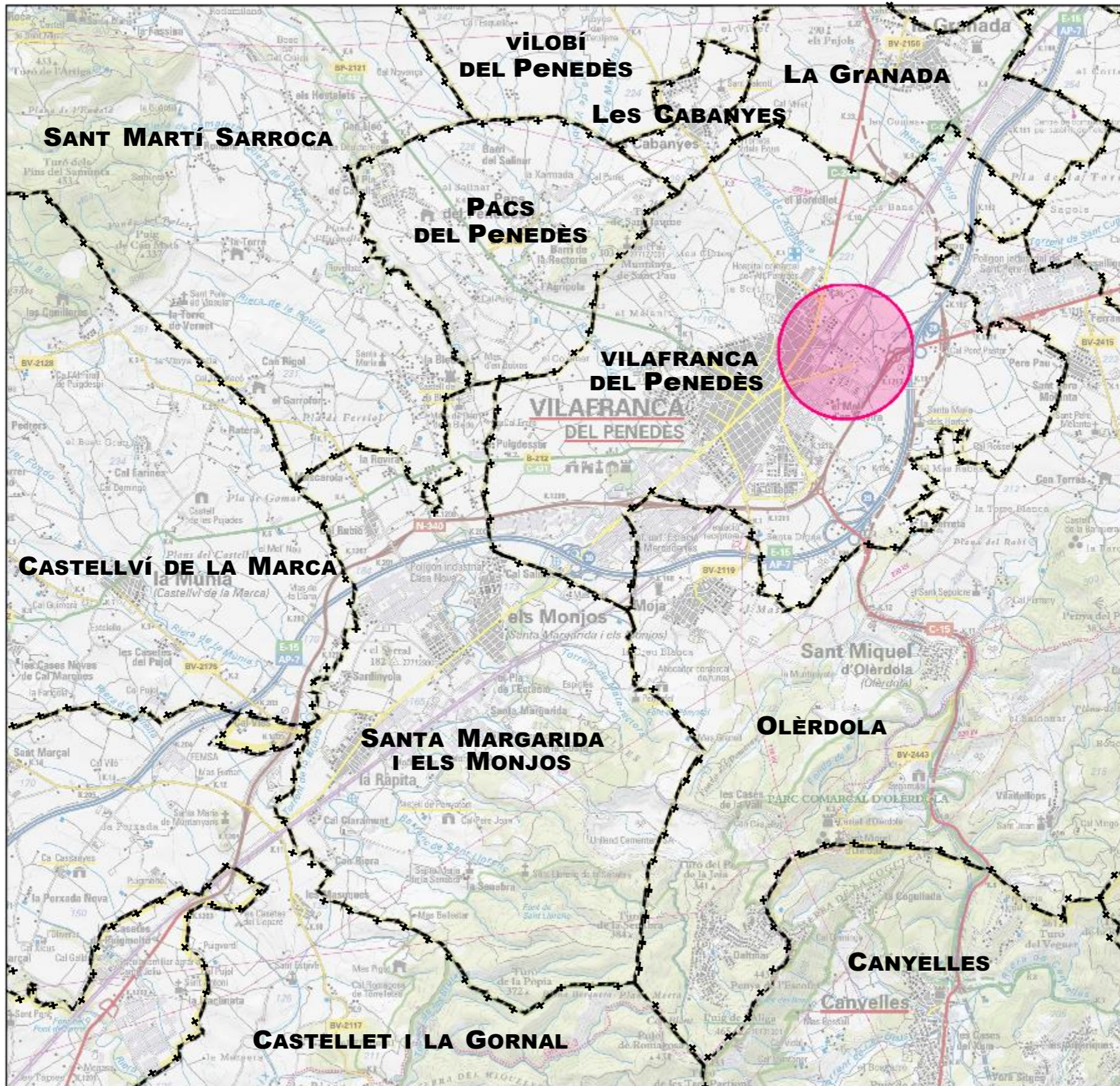
BATXILLERAT TECNOLÒGIC

SAHE I SAOR

2021-2022

INSTITUT

EMPLAÇAMENT
Esc 1/50.000

SITUACIÓ
Esc S.E.

ÍNDIX:

1. SITUACIÓ
2. EMLAÇAMENT
3. ORTOFOTOMAPA
4. PLANTA BAIXA
5. PRIMERA PLANTA
6. SEGONA PLANTA
7. TERCERA PLANTA

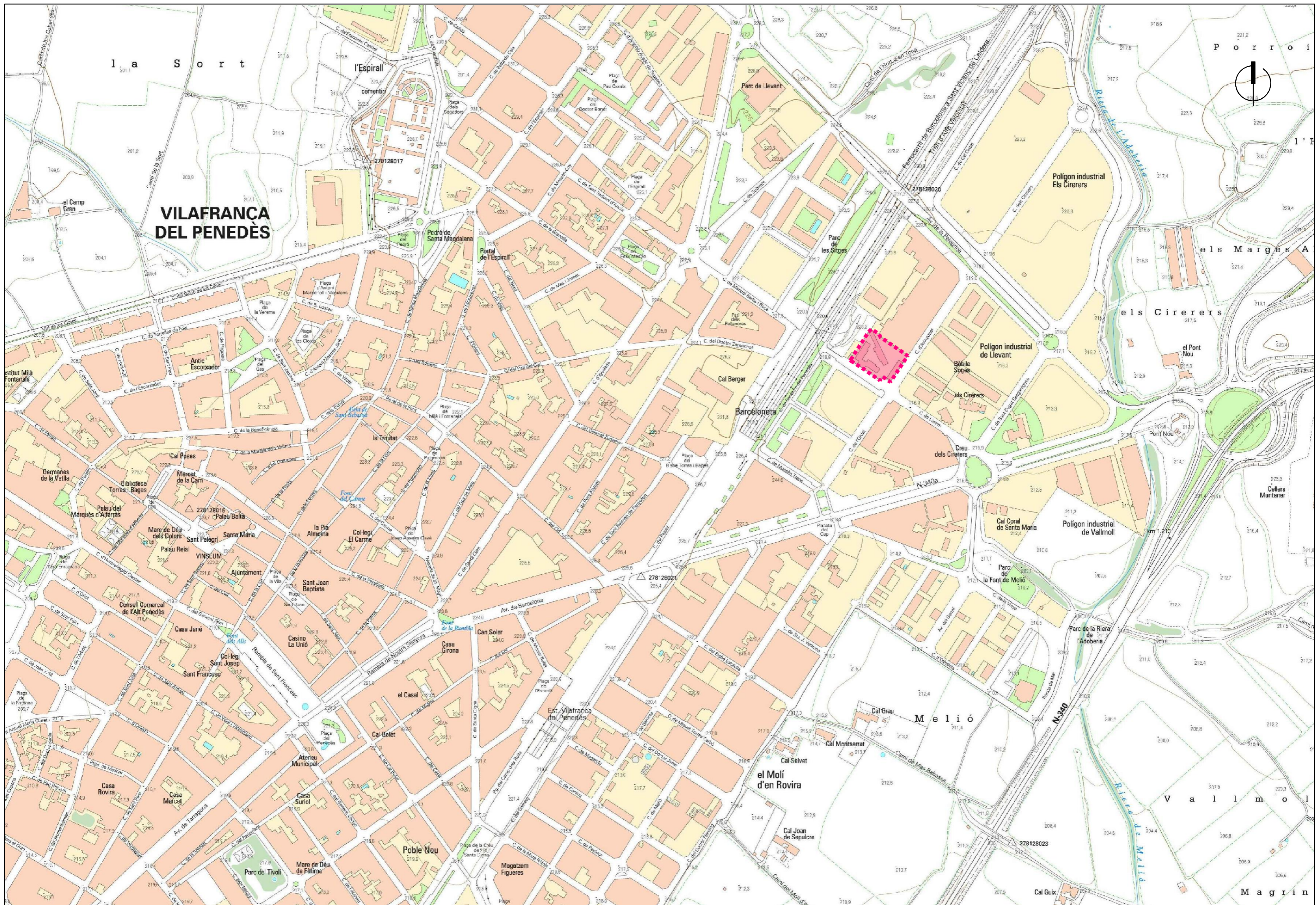

FOTO 1

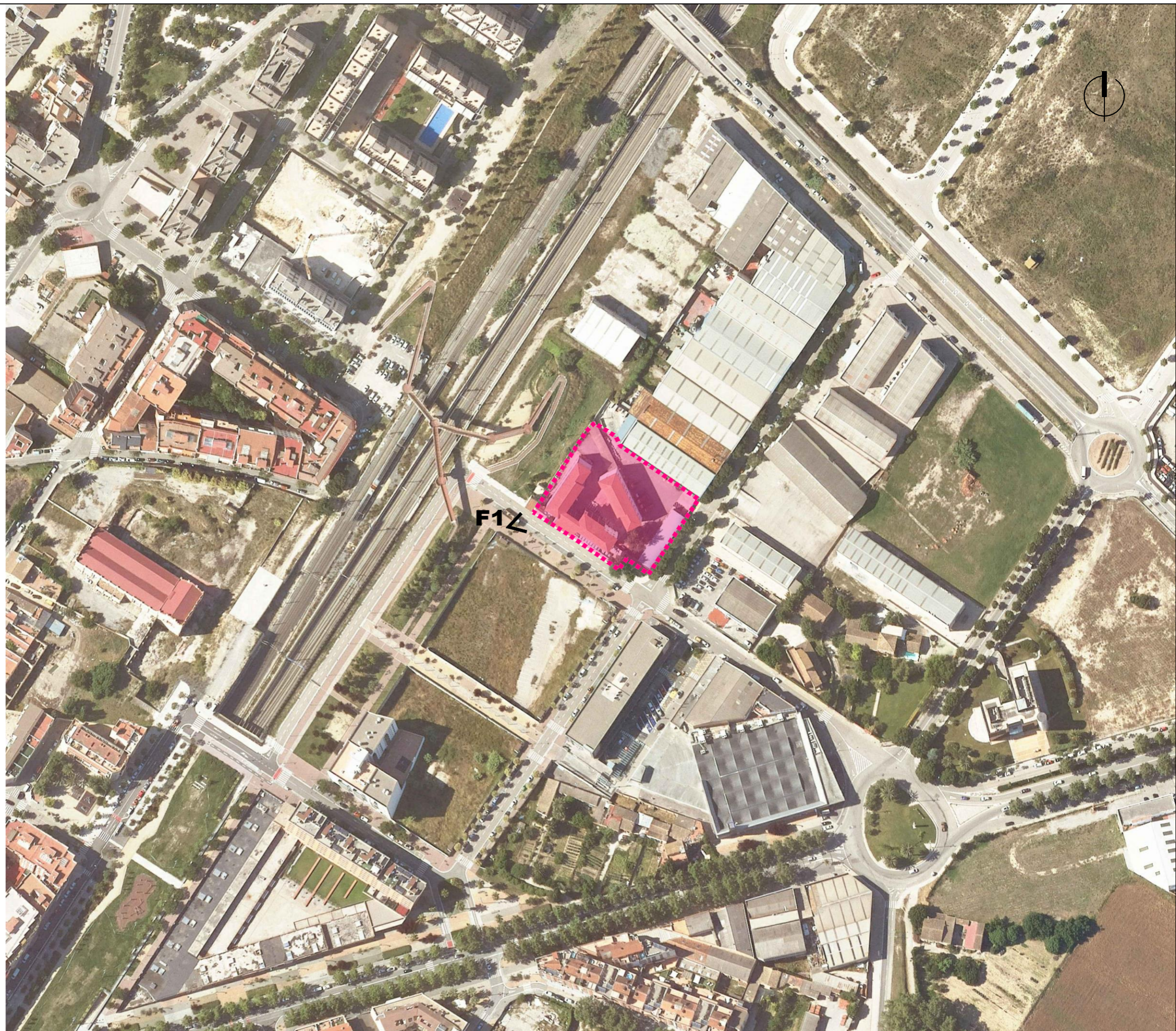
FOTO 2

FOTO 3

FOTO 4

Milà

INSTITUT
SAHE I SAOR

AUTORA DEL PROJECTE:
PILARINA BAYÉS

TÍTOL DEL PROJECTE:
CIUTAD'ELLA

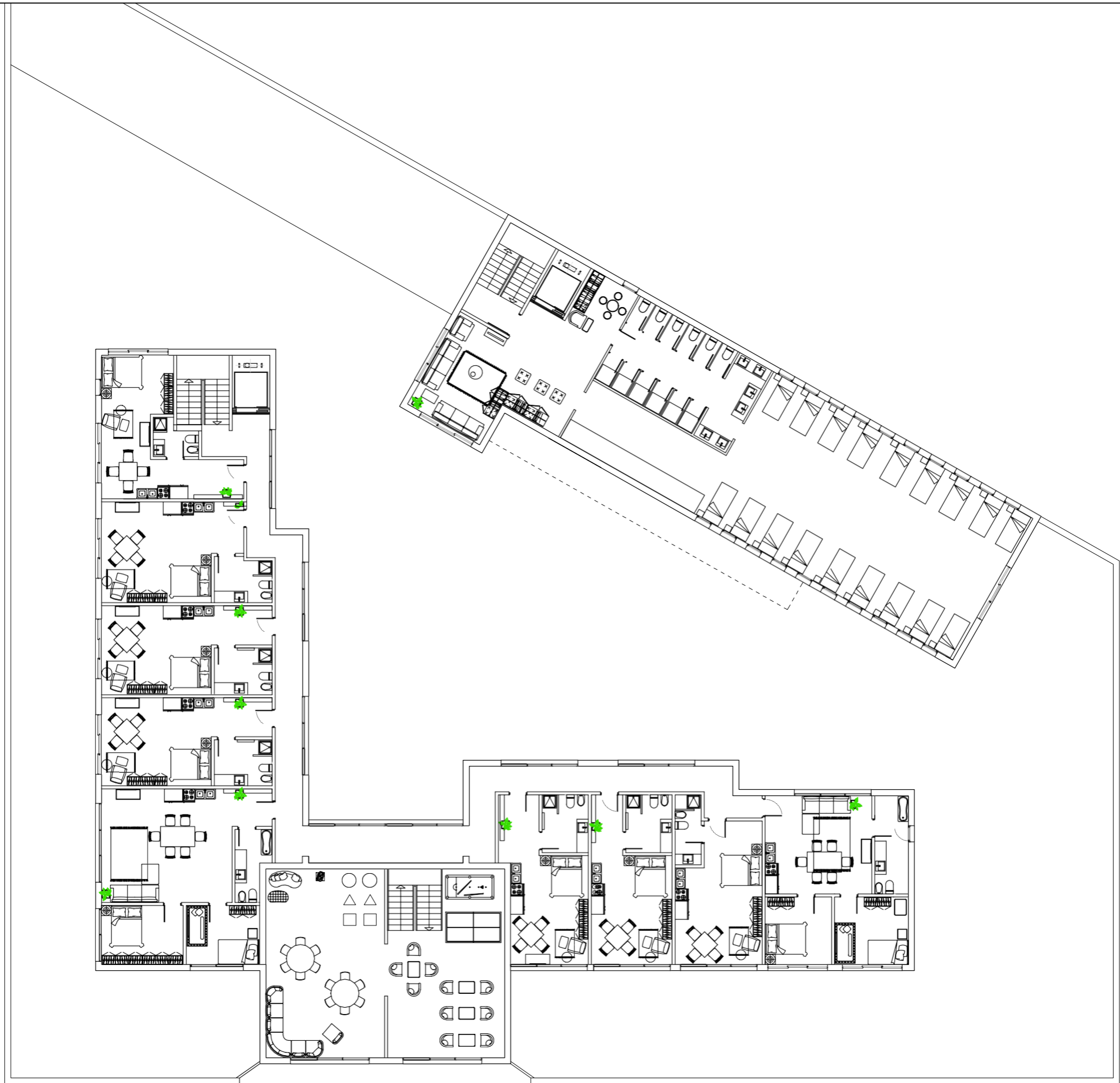
TÍTOL DEL PLÀNOL:
ORTOFOTOMAPA

ESCALA:
1/2.000

DATA:
DESEMBRE 2021

PLÀNOL:
3

3 CONCLUSIONS FINALS

Un any i mig després que em plantejés per primer cop crear *Ciudad'ella* com a producte del TREC, concloc que he complert l'objectiu principal establert. Aquest, no ha estat en cap moment un altre que, més enllà d'obtenir una bona qualificació, elaborar un Treball de Recerca que m'omplís de satisfacció, del qual n'estigués realment orgullosa.

Des dels inicis de la meva trajectòria acadèmica m'ha motivat molt aprendre mitjançant la recerca i realització de projectes els quals requerissin extreure la millor part de mi. La idea de poder dur a terme un treball més sòlid que els que fins aleshores havia fet, em va captivar des del primer moment.

En el meu cas, en cap moment me'n penedeixo del projecte que vaig decidir executar. Val la pena reflexionar-hi molt i escollir un producte i tema que realment t'atregui. En el meu cas, he estat més de 200 hores treballant-hi, i he gaudit de l'abundant aprenentatge que *Ciudad'ella* m'ha aportat.

Per començar, com a conseqüència de la meva gran ambició a l'hora de voler abastar un projecte molt complet i de la meva manca de coneixement, inicialment vaig cometre un error. No era conscient de la dificultat que representa crear la renderització d'un edifici i m'ho vaig plantejar com a objectiu. El primer dia que vaig exposar les meves idees a la Montse Vicente, l'arquitecta que m'ha ajudat, em va haver de fer tocar de peus a terra quan li vaig dir que volia renderitzar els plànols després de dibuixar-los. Va exclamar: - Vols fer d'arquitecta sense ser-ho! I em va dir que probablement necessitaria un any sencer sol per poder fer renders, i que ni molts dels experts en el tema en sabien crear. Em vaig haver de treure aquesta idea del cap, ja que no era factible.

A mesura que avançava el desenvolupament de *Ciudad'ella*, vaig adonar-me de la feinada que suposava "només" aprendre a fer servir l'Autocad de manera autònoma, preparar la presentació i dissenyar uns plànols arquitectònics. Aleshores vaig ser conscient que aquell ja era un producte molt difícil.

Deixant de banda aquest aspecte, he assolit tot el que m'havia proposat, valoro molt positivament els resultats; haver aconseguit aprendre a fer servir l'*Autocad*, les seves ordres i components i d'aquesta manera haver pogut crear uns *plànols arquitectònics*. He tingut l'oportunitat d'endinsar-me en el món dels plànols i l'arquitectura. Personalment, ha significat una oportunitat, un "tastet" sobre cap on encaminar el meu futur. També m'ha permès constatar la complexitat de dur a terme un projecte arquitectònic real, un treball que requereix un grup humà molt nombrós. D'altra banda, no m'esperava aconseguir un resultat atractiu, uns plànols que, gràcies a la creació d'un caixetí, plànols d'emplaçament i situació, la correcta utilització d'*Autocad*, etc. s'assemblessin una mica als d'un projecte arquitectònic real.

Tanmateix, no només l'he creat per "provar l'arquitectura", sinó també per la seva vessant social. Per la voluntat de resoldre problemes i millorar les condicions de vida d'algú. Em sento contenta i orgullosa d'observar amb perspectiva *Ciudad'ella* i veure que un projecte així seria viable a Vilafranca, enriquiria força la vila.

I és que, és un treball que va molt més enllà. Va dirigit a un públic concret, dones que han estat maltractades i no tenen un espai on residir, on iniciar una recuperació. M'he adonat que consistiria en una rehabilitació llarga però viable gràcies a l'ajut econòmic al qual s'opta.

Tot i així, durant el procés de creació de *Ciudad'ella*, he passat per molts moments d'alts i baixos. Mentre alguns dies em sentia incapaç de dibuixar una "simple" línia recta amb l'*Autocad*, altres em veia, eufòrica dissenyant la vuitena meravella mundial.

Sentia molta impotència al passar hores i hores intentant entendre el funcionament d'un sol paràmetre concret d'*Autocad*, tenint la sensació que perdia el temps. Tanmateix, la complaença màxima que suposa esforçar-te tant per aconseguir l'objectiu (o no...) proposat, val la pena.

Crec que he après a valorar encara més la feina dels professors, un professional que t'ensenyi a fer quelcom, en aquest cas, utilitzar el programa d'*Autocad*. Ja

que a l'hora d'aprendre'n sola, tot i que actualment puguem recórrer a buscar recursos per Internet (i fins i tot seguís un curs d'aprenentatge online), hi ha aspectes complexos d'entendre per tu mateixa si ningú te'ls explica. En canvi, amb ajuda d'una persona, hauria estat molt més senzill.

Un dels aspectes que considero que m'han costat més, i en cap moment m'ho hauria imaginat va ser iniciar el projecte. Tenia clar l'objectiu però no sabia com enfocar-lo. Quines bases establir o per on començar "això tan gran que volia fer".

Respecte a la part teòrica del treball, en alguns casos he tingut dificultat al llegir informes i documents que presentaven molts tecnicismes i vocabulari que mai havia sentit (Principalment de la part del treball on adapto les característiques de Ciutat'ella al pla d'ajudes PREE).

Pel que fa a la realització de la part pràctica, com ja s'ha pogut entreveure, és on m'he trobat més problemes; han estat dificultats tècniques concretes (descrites a l'apartat 2.3.2.1 Procés). Tot i així, a mesura que aprenia a utilitzar el programa, podia avançar cada cop més i anar creant els plànols de manera continuada. Puc dir que finalment, començo a dominar el funcionament d'*Autocad* en els aspectes necessaris per crear plànols arquitectònics.

Per finalitzar, vull destacar que m'ha sorprès la diferència de reaccions per part dels experts envers quan he sol·licitat ajuda en qualsevol aspecte del treball (demanda de plànols, sol·licitud d'entrevista, dubtes concrets sobre aspectes teòrics, etc.). En alguns casos, les persones sense ni conèixer-me s'han ofert a ajudar-me i a col·laborar d'una manera totalment extraordinària i generosa. En canvi, en altres casos (i principalment les entitats o organitzacions grans) no he rebut ni resposta.

D'aquesta curiositat he extret la conclusió, i corroborat, que si vols aconseguir alguna cosa, tu mateixa has de lluitar-ho amb constància i determinació per a que passi. Treballar-t'ho, ningú ho farà per tu. De manera que, nosaltres mateixos tenim el poder, en última instància(en la majoria de casos), sobre nosaltres

mateixos; de decidir quin volem que sigui el nostre propi destí. Afortunadament, però, hi ha gent, que et recolzarà i ajudarà a tirar endavant.

3.1 AGRAÏMENTS

Agraeixo a les empreses d'Autocad® i Enscape™ per concedir-me beques educatives que m'han permès utilitzar els seus programes.

Estic segura que la dificultat d'aquest treball ha disminuït considerablement gràcies a totes les persones que han col·laborat, en la mesura que sigui, en la creació de Ciutat'ella, des que els vaig exposar la idea que em rondava pel cap.

Des de recomanar-me programes de ràdio sobre violències masclistes o rellegir-se parts del treball redactades que no em convencien fins a animar-me quan em veia incapaç d'aconseguir qualsevol aspecte del treball. Gràcies.

Sobretot a tu, mama.

Gràcies SaHe, per la teva determinació; per comprendre'm, recolzar-me *des del minut 1* i ajudar-me a enfocar-ho tot. SaOr, gràcies per acompanyar-me durant el tram final de projecte, la disposició i els ànims.

Gràcies Sílvia Ros, Ainara González per les vostres aportacions i coneixement; Càritas, Creu Roja i Ajuntament de Vilafranca. Gràcies Juan Soriano, per ensenyar-me com són *uns plànols de veritat*.

Teresa Planas i Eva Millas, tant de bo que algun dia, aquest somni que ara compartim, deixi de ser un somni.

Gràcies Pau Freixedas, per compartir dubtes i angoixa amb mi.

I per últim; Montse Vicente, gràcies per, sense ni saber qui era jo, abocar-te a ajudar-me en tot i explicar-me sobre arquitectura. Sempre t'estaré molt, molt agraïda.

Una gran part de Ciutat'ella és vostra.

4 BIBLIOGRAFIA I WEBGRAFIA

LLIBRES:

- BENITO, Montse [et al.] *Ciutats Vivibles des de la diversitat que les habita*. Ed: Entrepobles, 2018 (Lectura: agost 2021)
- COLOMBANI, Laetitia. *Las Vencedoras*. Ed: Salamandra, 2019 (Lectura: gener 2021)

INTERNET:

- ACN. "Vilafranca del Penedès pugna per aturar la subhasta de la caserna de la guàrdia civil". 11 març 2014. *Vilaweb*. (Consulta: 02 juliol 21)
- Adreces i contacte. Col·legi d'Arquitectes de Catalunya: www.arquitectes.cat (Consulta 20 juliol 2021)
- *Catálogo de productos*. Inarquia: inarquia.es (Consulta 19 juny 2021)
- CERTICALIA. ¿Es posible que tu casa obtenga una calificación energética A?. *Fotocasalife*: www.fotocasa.es/ (Consulta:)
- *Contacte*. Ajuntament de Vilafranca del Penedès: www.vilafranca.cat/contacte (Consulta: 26 abril 2021)
- *Curso de Autocad*. Edutin Academy: app.edutin.com (Consulta: febrer-juny 2021)
- *Decreto 336/1988, de 17 de octubre, por el que se aprueba el Reglamento del patrimonio de los entes locales*. Noticias Jurídicas: noticias.juridicas.com. (Consulta octubre 2021)
- *Diccionari de Sinònims*. Softcatalà: www.softcatala.org (Consultes continuades)
- *Diccionari.cat*. Enciclopèdia.cat: www.diccionari.cat/ (Consultes continuades)
- *Formulari de contacte*. ICAEN: www.gencat.cat (Consulta 20 juliol 2021)
- GENERALITAT DE CATALUNYA. Enquesta de violència masclista 2016. *Bcn antimasclista*: interior.gencat.cat (Consulta 9 abril 2021)

- *Glossari de termes i paràmetres urbanístics, 2018*: Consorci besòs.
- IDAE. Proyecto de rehabilitación de la envolvente térmica en el barrio de la Txantrea de Pamplona. Maig 2018. *Programa de ayudas a la rehabilitación de edificios existentes (pareer-crece)*: www.idae.es (Consulta 8 juliol 2021)
- INSTITUTO ASTURIANO DE LA MUJER. Centro de atención integral a mujeres víctimas de la violencia de género. La Casa Malva. IAM: iam.asturias.es (Consulta: 23 juliol 2021)
- MORA VERGÉS, Antonio. Magatzems Josep Maria Jové Arnabat de Vilafranca del Penedès. *Relats en Català: relatsencatala.cat* (Consulta: 17 febrer 2021)
- REIG, Julian. Diferencia entre reforma y rehabilitación de una vivienda. *Certicalia*: www.certicalia.com/ (Consulta: 9 febrer 2021)
- SOCIAL2S. “La caserna de la Guàrdia Civil de Vilafranca torna a subhastarse”. 5 novembre 2019. *El Cargol*: www.elcargol.com (Consulta 26 juny 2021)
- *Violència masclista en l'àmbit de la parella*. Ajuntament de Barcelona: ajuntament.barcelona.cat (Consulta 15 agost 2021)
- VIQUIPÈDIA. Llista de monuments de Vilafranca del Penedès. *Viquipèdia*: ca.wikipedia.org/ (Consulta: 1 març 2021)

VÍDEOS:

- Sessió informativa del programa d'ajuts a la rehabilitació energètica d'edificis (PREE):
https://www.youtube.com/watch?v=sZ4lyBy1NUs&ab_channel=EnergiaCat
- Tutorial como dibujar planos de una casa con Autocad (Parte 1,2)
https://www.youtube.com/watch?v=dXebR1Cy8xc&t=212s&ab_channel=SaberProgramas
https://www.youtube.com/watch?v=7lbcDOldDSY&ab_channel=SaberProgramas
- Dibujar el plano de una casa paso a paso en Autocad - Parte 1 Tutorial en español 2020

CIUTAD'ELLA;
Reforma i creació d'un centre d'acollida per a supervivents de violència masclista

https://www.youtube.com/watch?v=3tRpCx0krCg&ab_channel=FrancisTz

CII TAD'ELLA:
Reforma i creació d'un centre d'acollida per a supervivents de violència masclista

Annexos

5 ANNEXOS.

Els annexos d'aquest Treball de Recerca estan constituïts per les dues entrevistes realitzades de manera escrita a especialitzades en violència masclista, i l'adjunció del document de presa d'apunts breu de la trobada amb les treballadores del SIAD(Servei Igualtat i Atenció a les Dones) de Vilafranca del Penedès. Aquesta trobada va ser enregistrada oralment per poder mantenir una conversa fluïda i útil.

5.1 ENTREVISTA

Està estructurada amb la introducció que vaig enviar a les entrevistades i les preguntes formulades. A l'espai de resposta es troben les respostes: 1 i 2.

Corresponen, respectivament, a Ainara González Espinosa, tècnica en promoció d'igualtat de gènere, i Silvia Ros Duran, Cap d'Acció social i Coordinadora d'Àrea, Diplomada en Treball social i Llicenciada en Antropologia. Treballa (fa 28 anys) a l'administració pública local en l'àmbit de serveis a les persones.

NOTA: En tots els casos s'han tingut en compte a l'hora de dissenyar el centre les diferents opinions i punts de vista de les persones especialitzades que han col·laborat en aquest treball juntament amb el meu criteri i estudis o experiències reals les quals he investigat. No obstant això, no vol dir que s'hagin aplicat totes les mesures que es proposen a continuació.

Bona tarda, em dic Pilarina Bayés i estic cursant primer de batxillerat a l'Institut. El meu treball final de batxillerat consisteix en fer un projecte per reformar l'antiga caserna de la Guàrdia Civil de la vila, dissenyant-la per a que sigui un centre d'acollida de Dones en risc d'exclusió social i en situació precària (segurament centrant-me en maltractades o víctimes de tràfic etcètera). La idea és que allà hi visquessin i convisquessin, en forma de residència, pisos o habitacions i d'aquesta manera aconseguir que refessin la seva vida i es reintegressin a la societat.

Per això he preparat una petita entrevista que m'ajudarà a aclarir l'enfoc que li he de donar a l'edifici, els requisits que ha de complir, etcètera.

Moltes gràcies d'avançat!

- 1. Quins espais anirien bé per atendre les necessitats d'aquest col·lectiu, pel que fa a l'edifici (les zones i parts o la divisió d'aquest)? I pensant en les activitats, serveis, atencions o formacions que haurien de rebre dins d'aquest?**

RESPOSTA 1

“Primer de tot hem de pensar que aquest servei seria temporal, amb això vull dir que les usuàries arriben aquí com a última opció (després d'una agressió o de trencar amb una relació en la que han patit maltractament). En primer lloc es valoraria la possibilitat de viure amb familiars, amistats, etc...per a que estiguin en un entorn on es troben segures i acompanyades emocionalment.

Moltes d'aquestes dones tenen criatures i una autoestima destruïda.

Les parts que es necessitaran al centre seran:

- Habitacions (preferiblement amb bany incorporat)
- Menjador comunitari.
- Sala polivalent on realitzar tallers, activitats grupals, etc..)
- Diferents despatxos on les professionals les poguessin visitar de manera individual (psicòloga infantil i per adults, assessorament jurídic, assistenta social, etc...)
- Sala amb ordinadors (Això segons la meva opinió i experiència al SIAD. Crec que és important que les usuàries rebin formació i suport amb els tràmits en línia, avui en dia sol·licitar qualsevol prestació o subsidi, actualitzar el currículum o apuntar-te a una oferta de treball es fa a través de les xarxes. Tenir aquesta formació és vital per poder reconstruir la seva vida.)”

RESPOSTA 2

“Un centre d'acollida per a dones que han estat víctimes de maltractament hauria de ser un espai acollidor i també, segur. Ubicar en un espai que permetés la relació social i fer xarxa, i al mateix temps garantir la seguretat necessària per a les dones i els seus fills i filles, lluny de l'agressor i sovint, de l'entorn en el qual van viure la situació de violència.

Aquest centre hauria de tenir zones privades i zones comunes, que permetessin fer vida familiar propiciant la relació de la dona amb els seus fills i filles, i espais individuals per a respectar la intimitat de les dones, així com, els espais compartits com les zones de dia on cuinar, menjar, esbarjo, sala d'estar, sala compartida de formació i teràpies de grup, despatxos tipus consultes per a la direcció i del personal tècnic especialitzat que ajuda a les dones a elaborar la seva situació, etc.

La ubicació d'aquest centre i la forma del mateix és una oportunitat per a fer visible de forma realista la situació d'una persona que ha viscut una situació de violència i que a més, ha de deixar enrere tota la seva vida i entorn més proper per seguretat i garantir l'equilibri necessari per tal que aquest recurs estigui inclòs en la comunitat, poble, barri o ciutat, per evitar l'aïllament, i possibilitar fer xarxa, fer noves relacions i recuperar la vida social, que ens ajuda a créixer, i que moltes víctimes perden a causa del cercle de la violència que atrapa i aïlla.

Les activitats i els serveis que s'hi prestin han d'ajudar a les dones víctimes a superar una situació molt traumàtica, i han d'anar enfocats a aconseguir objectius que segur que assoliran a llarg termini però que ajudaran a reaprendre per recuperar una vida feliç, posant la persona i les seves necessitats en el centre d'atenció: suport psicològic i emocional individual, de grup i familiar (en el cas que tinguin fills i filles amb elles), formació ocupacional, acompanyament socio-educatiu, ajut per a tràmits i assessorament legal per regularitzar la seva situació, organització per a col·laborar en la intendència i organització de la casa-recurs on ha de ser

casa seva i s'han de sentir com a casa seva, seguiment mèdic i farmacològic si és el cas...”

2. Hi ha un perfil típic o més concurrent de dona en risc d'exclusió social i que per tant, necessiti viure en habitatges com els proposats? Per exemple: dones immigrants, víctimes de maltractaments, tràfic de persones, prostitució, dones grans, etcètera?

“Qualsevol dona ,només pel fet de ser dona pot patir violència de gènere, per tant qualsevol dona és susceptible a necessitar aquests habitatges.

Però els perfils que mes es repeteixen són :

- Les dones que han immigrat amb fills, estan soles a un país que no és el seu, moltes vegades sense papers i sense parlar l'idioma.
- Dones víctimes de violència masclista o víctimes de tracta i que tenen problemes amb el consum de drogues.”

RESPOSTA 2

“Quan es va aprovar la llei contra la violència masclista al 2007, va baixar molt la demanda i la necessitat de cases d'acollida per a víctimes de violència de gènere perquè en aplicació de la llei, era l'agressor que restava detingut per presumpte delictes. La víctima es quedava en el seu entorn familiar més proper. Per tant, no eren tant necessàries les cases d'acollida per aquest motiu.

Actualment, ja veus com estan les notícies d'aquest tema, i dia a dia s'assassinen dones i també, els seus fills i filles. Per tant, és del tot necessari habilitar espais on donar seguretat a dones en aquesta situació i que puguin posar distància amb el cercle de violència.

Els centres d'acollida per a immigrades o dones grans, o tràfic de persones, potser haurien de tenir diferent perfil.

S'ha d'anar amb molta cura perquè qualsevol servei especialitzat que presta serveis molt específics té el risc de ser estigmatitzador, i com que el

que volem a curt i mig termini és que refacin la seva vida i que visquin en condicions dignes, i tinguin una vida plena, és fa difícil d'imaginar si no ho poden fer integrades en el seu barri, poble o ciutat, creant relacions saludables, però això sí, sense posar-les en risc.

L'ideal és que tots els col·lectius que anomenes es puguin treballar des del seu entorn més proper, però hi ha situacions que ho fan molt difícil. Per tant, crear serveis especialitzats no ambulatoris, sinó de perfil residencial, és un opció que no es pot descartar pel motiu que et comentava al principi. En resum, fer una centre d'acollida centrat en víctimes de violència masclista crec que seria una bona opció i necessària. Però no podem barrejar col·lectius.”

3. Creus que seria útil, pràctic i interessant pels professionals que ajudeu aquest col·lectiu i treballeu amb elles i/o per a elles, i per a elles mateixes viure en un espai així, estant agrupades?

RESPOSTA 1

“Crec que és una de les últimes opcions, perquè normalment apareixen problemes de convivència, ja que aquestes persones venen moltes vegades amb criatures i compartir espai amb desconegudes és complicat i més si existeixen normes que s'han que complir. Però és necessari que existeixin aquest tipus d'espais, sobretot per casos on han de fugir literalment de casa seva per salvar la vida i es tenen que allunyar del seu entorn. Es un servei d' urgència molt important.”

RESPOSTA 2

“El fet de que les víctimes comparteixin el mateix espai és interessant perquè es produeix un efecte positiu en quan a grup de suport mutu. Cal que sigui dirigit professionalment, això sí, i també que tinguin espais d'intimitat. Per aquest motiu és important que el centre tingui espais

comuns i espais individuals, per a compaginar la part convivència amb la part d'intimitat necessària per a elaborar la pròpia situació i fer plantejaments més personals ni que sigui de futur. Si van acompanyades amb els seus fills encara té més sentit la zona d'espais individualitzats.”

4. El fet d'estar en un lloc així afavoriria la reintegració, reinserció a la societat, al treball del problema com a col·lectivitat?

RESPOSTA 1

“Treballant en grup si que pot afavorir a una recuperació sobretot emocional i és el primer pas per a la reinserció.”

RESPOSTA 2

“Un centre d'atenció especialitzada pot arribar a tenir un punt estigmatitzador per això, aquest recurs ni que sigui necessari, caldria donar-li prou comunicació i interrelació amb el seu entorn o barri més proper, per evitar l'aïllament. S'ha de trobar els sistema de naturalitzar la situació. Són dones que s'han trobar amb un fet molt greu, no poden continuar en el seu entorn habitual però no han fet res per merèixer estar aïllades o no integrades socialment. La relació amb l'entorn és un pas necessari per a ressorgir d'una mala experiència. La relació amb iguals i que han passat per una experiència semblant també.”

5. Quines propostes faries per a que aquest espai no es convertís en un ghetto?

RESPOSTA 1

“Crear torns aleatoris, vull dir barrejar a les persones i que hagin de treballar i compartir espai amb la resta, no sempre amb les mateixes.”

RESPOSTA 2

“Propostes per no convertir el centre en un gueto: fer ús dels serveis i recursos de la comunitat, com l'escola, el centre de salut, botigues, i altres serveis. Han d'estar protegides però no aïllades. Per tant, per normalitzar tant com es pugui la situació cal que el centre sigui com casa seva. Entrar i

sortir lliurement i amb els horaris pactats amb el grup per facilitar l'organització de la casa i les tasques comunes. Si poden aprofitar plans ocupacionals i cursos d'inserció laboral també. El seguiment individual per treballar la seva situació personal i laborar-la s'hauria de compaginar amb altres hàbits de relacions i fer xarxa. Per aquest motiu, al meu entendre, cal que el centre no sigui aïllat, de fàcil accés, ben comunicat. Fer una tasca per a posar en valor tota la feina que s'hi fa. També, acompanyar-ho d'una campanya de posar en valor l'esforç que fan les pròpies víctimes i quin és el cercle de la violència i les seves conseqüències.”

6. En la majoria de casos les dones que recorren a viure en habitatges socials o centres com el que es proposa, van soles o acompanyades de menors a càrrec?

RESPOSTA 1

“Normalment van acompanyades de menors.”

RESPOSTA 2

“Sí, la majoria de dones tenen fills i filles al seu càrrec. Per això és important que el centre d'acollida tingui previst espais per tal que les dones que són mares puguin estar amb el seu fills i filles. Estaria bé, si hi ha espai poder dissenyar el centre pavellons, un principal amb les zones comuns i tots els pavellons tipus apartaments per tal que les dones tinguin el seu espai. Si hi ha opció de tenir pati, jardí o hort també va bé per la possibilitat que dona tenir un hobby o una distracció més enllà de la feina, si en tenen.”

7. Creus que aprofitar un edifici que ja està construït i actualment en desús per a fer aquest espai de protecció seria una bona opció, viable i interessant?

RESPOSTA 1

“Sí, em sembla molt bona idea i viable.”

RESPOSTA 2

“Fer servir un espai en desús crec que és molt interessant, si és cèntric i ben comunicat, encara més. Però el fet que aquest edifici sigui una caserna de la Guàrdia Civil em dona connotacions i sensacions una mica contradictòries. Si es pogués reconvertir una casa familiar o masia emblemàtica de la vila crec que seria molt millor. Crec que és important recuperar un lloc on s’hi ha estat feliç i hi ha viscut persones que han construït el seu futur amb alegria.

Una caserna va ser un espai on la policia exercia un rol repressor, encara que segut que necessari.

A banda, seria interessant que estudiessis la fórmula que tal que un bé propietat de l’Estat passi a mans de l’Ajuntament. Crec que no deu ser gens fàcil.

A efectes pràctics, per l’Ajuntament, adquirir un edifici de propietat privada d’alguna famílies que no té hereus o que vol cedir el seu patrimoni a l’Ajuntament potser seria més factible.

També, es poden fer acords de col·laboració amb alguna institució local que tinguin algun bé immoble rellevant per la vila que tingui prestigi i estigui ben ubicat.”

8. Quina institució o agrupació creus que hauria d’encarregar-se de les despeses i funcionament de la reforma? Per exemple, Estat, Generalitat, Diputació, Consell Comarcal, Ajuntament o una entitat privada.

RESPOSTA 1

“Crec que l’Ajuntament en principi es podria fer càrrec (de la mateixa manera que té pisos habilitats) i sí que és molt important que sigui públic.”

RESPOSTA 2

“Les competències dels sistema català de serveis socials pel que fa a l’atenció especialitzada són de la Generalitat.

En aquest sentit si l'Ajuntament té un bé immoble que pot ser reconvertit en casa d'acollida per a dones que hagin patit violència masclista, es tracta de que ho proposi a la Generalitat i aquesta ho hauria de prioritzar en els pressupostos. És cert que falten centres així. A l'Alt Penedès seria bo que hi hagués un centre d'acollida, de titularitat pública. Cal donar garanties a aquest cas, ja que l'aplicació de la llei, com et deia al principi de les preguntes que t'he enviat, no acaba de ser eficaç.”

9. Creus que aniria bé, seria necessari aquest equipament aquí, és a dir a la zona de l'Alt Penedès o Vegueria Penedès?

RESPOSTA 1

“No tinc totes les dades, perquè són confidencials per a protegir les usuàries, però sé que a la zona del Penedès existeixen pisos compartits (un habitatge on dos o més unitats familiars conviuen i pertanyen a l'Ajuntament). Però sense tenir totes les dades, sí que et puc dir que des de la pandèmia hi ha hagut un increment brutal en la violència de gènere, per tant els serveis que donen suport a les víctimes estan saturats i dotar el Penedès d'aquest equipament seria molt positiu.”

10. El lloc podria servir com a refugi per a les víctimes d'altres zones que com tinc entès s'han d'allunyar del lloc d'on provenen?

RESPOSTA 1

“Exacte, les dones que hi viurien serien d'altres zones del territori, mai de Vilafranca ni de la comarca.”

RESPOSTA 2 PREGUNTA 9,10

“Cert que cal un centre així a l'Alt Penedès i inclús compartit amb el Garraf i Anoia. El fet és que les víctimes de Vilafranca, si el centre es fes a Vilafranca, no hi podrien anar per una qüestió de seguretat. Per garantir la seva protecció haurien d'allunyar-se un temps ni que sigui d'on han viscut habitualment.”

Si creus que pots fer alguna altra observació o proposta que em sigui útil estaré molt agraïda, gràcies pel temps que hi has dedicat.

5.2 TROBADA AMB SIAD

Adjunció de la presa d'apunts a la trobada realitzada el dia 2 de juliol del 2021 amb dues de les treballadores del SIAD; Teresa Planas Figueras, tècnica de la regidoria de cooperació i solidaritat i igualtat de Vilafranca del Penedès i Eva Millas Toboso Responsable d'aquesta mateixa regidoria:

“Zones: espai molt ample ,entrada recepció donant acolliment a les q vinguin,

Venen derivades o venen d'emergència?

Taula perquè no hi hagi impediment professional: Dones q estan en situacions molt vulnerables i el que necessiten és que hi hagi com menys barreres millor acollidor i agradable, evitar mínim elements físics q evitin separacions

Espai infantil on puguin estar

Espai comunitari

Juristes, psicòleg infantil, educador social-tenir-les les 24 h perquè se sentin acompanyades en tot el seu procés

Privacitat:

Interseccionalitat

Aquí a Vilafranca no hi ha alberg x a dones sense-sostre

Diferents mòduls amb diferents problemàtiques, però propostes tallers i això saber quines poden treballar juntes i quina no

Consum de tòxics actiu+ violència masclista no poden tenir accés a entrada pis d'urgència perk hi ha una altra problemàtic aafegida q podria distorsionar molt la convivència amb altres dones q ja venen d'una situació complexa-No hi ha recursos d'aquest tipus

Que hi hagi bbiblio feminista recursos x dones qualsevol d aquí

1. Pisos urgència estades curt termini, casa acollida x treballar recuperació

Altres mòduls logístiques més complexos- no existeix aquest recurs i estan sobre saturats, dona té risc brutal consum potser el té o l'incrementa a causa de violència masclista. Presepciva gènere des de drogodependència

Un altre més central per treballar sensibilització

Si hi ha prou protecció es poden quedar al territori

Violència masclista no té classe social/cultura

Si fem ghettos nos mateixes crearem discriminació

Debat entre fer espai o no si no el fas no poden anar a cap alberg

Immigrants sense papers

Hauria d'estar cofinançat

q tinguin alguna prestació les dones i un tant per cent el paguin x el centre

compartit per fer-ho possible i sostenir-ho

cadascú seu habitatge paguen lloguer social espais comuns pati, sala actes, biblioteca amb últimes info x igualtat amb dones i homes. Cadascú cuina i té seus horaris

funcionament assembleari

cadascú es gestiona a la seva manera i contacte entre elles en activitats etc.

alberg: espai x poder-se dutxar/rentar la roba- trans i lgtbi?"

Vilafranca del Penedès, 2021.